203

[illegible]

203

M. S. Rajamony B.I.M.

203

வர்ம பீரங்கி

திருவுருகண்டு தன்பாதம் சென்னியி லேத்திக் கொண்டு
குருவொடு நூலை யாவும் காதினி தணியே விள்ளலை
பெருகநூற் சொல்ல வில்லை பேணியே இந்த நூலைப்
பருகிய சித்தரெல்லாம் பார்த்துமே மகிழ்ந்தா ரையா (1)

மகிழ்ந்ததைப் புகழ்ந்த போது மாமலை தன்னில் சென்று
அகமகிழ் புலியின் கண்ணே யாருக்கும் அறிய வென்று
புகழ்ந்ததான் இந்த நூலைப் பூதல மெல்லாம் மெய்க்கச்
அகந்துமாம் பீரங்கி யென்று சொல்லுவார் கும்பை யோனே (2)

கும்பையோன் சொன்ன போது குணமுள்ள குமர வேளும்
அம்பருக் கல்லால் இங்கு யாருக்கும் ஆகா தென்று (நான்)
பெருபீரங்கி நூலைத்தான் வைத்துக் கண்டெடுத்தான்
(பெரும் பீரங்கி நூலைப் பிடு பெறக் கண்டெடுத் தேன்)
(பெருநூலை வைத்தார் பாரு)
பெருமானுக் கென்று இனங்கி நூல் எடுத்து வைத்தார் பாரு (3)

வைத்ததோர் நூலைத்தானும் மாதேவன் பார்த்த போது
இத்தரை யொருவர் காண இந்தநூல் கொடுக்க மாட்டார்
சித்தர்க்கும் நமக்கு மல்லால் சொல்லுவோர் அருகு மார்க்கம்
பக்தருக் காகு மென்றில் பாவியோர்க் காகா தென்றே (4)

என்றதோர் நூலைத்தானும் சிவனுமாம் ஒன்று கூட
மன்றினில் மனிதர் தம்மேல் வருவர் மங்கள் நீக்க
தென்றினில் சுவாமி(தன்)மேல் தலங்கள் தான்கள் ......
சென்றவர் இனக்கு மார்க்கம் செய்கையும் செய்து வேனே (5)

செப்புவேன் பீரங்கி நூலைச் செகதல மெல்லாம் மெய்க்கத்
தப்புகள் வாரா வண்ணம் சுத்தியமாகச் சொல்வேன்
இப்புவி யோர்கட் கெல்லாம் இனக்கமாய் இந்த நூலை
அப்படி. யான நூலை யாருக்கும் ஆகா தென்றே (6)

~~குருவே வாழ்த்தின் மேல்வர்மம்.~~

ஆகுமே வர்மத் தின்மேல் வர்மமோர் நாற்றுப் படும்
தாகமை நுனைப்பிரிந் சுரைக்கும் தார்பு தனக்கோட் டிடுவாய் .சேரு
ரகுமே கண்டத்தின் மேலதாக எடுத்த வர்மம் கிடு பத்தாகும்
போகுமே உலகத்தில் பெரியோரன்று புகுவார் பொருளாறியாய் புல்லத்தாமே (7)

ஆமென்று நெற்றிதனில் கொண்டைக் கொல்லி
அதன்பின்னே குட்டையின் கீழ்ச் சீறுங் கொல்லி
ஆமென்று அங்கலம் பொருள் கீழ்ப் படரி வர்மம்
உச்சியின் எட்டுவிரல் கீழ்ச் சுருதி வர்மம்
தேமென்று கிருவிரல் கீழ்ப் பொற்றை காலம்
.... காமென்று கீறிரு இத்திக் காலம்
..................சேவிது
~~சேவிது~~ தண்டெலில் சேவத்துக் காலமாமே (8)

காலம் கடை விழியின் கீழ் நட்சத்திரக் காலம்
(காலம்) கீழ் கண்டறையால் காம்பூறிக் காலம்
(காலம்) கன ~~[illegible]~~ கிளைமேன்றில் சொக்கிக் காலம்
காலமறை கிளையின் கீழ் திலர்த காலம்
(காலம்) கீளர் கின்றுமின் வெட்டுக் காலம்
காலம் கிடு புறமாகும் கடைவிழியின் அகலத்தானே
(காலம்) கதை தியமந்திரக் காலமாகும்
காலமிது மிருமையிது கண்டு பாரே (9)

பாரப்பா பட்சிநடு நேரு வர்மம்
பருமறை கிறையின் கீழ்ப் பட்சி வர்மம்
காரப்பா நாசி நடுக் கண்ணறுக் காலம்
கண்டதின்மேல் பால வர்மம் தாலுண்டுக் காலம்
கூறப்பா கொண்வர்மம் சேவிக் குத்தி வர்மம்
கூறலாம் நாலங்குலத்தில் உதிரக் காலம்
ஆமப்பா கீழ் நாடி ஓட்டு வர்மம்
(ஆமப்பா) அருகதே உறக்க காலம் (10)

ஆமப்பா குரல்வளையில் சங்குதிரிக் காலம்
அதன்கீழ் அங்குலம் நாலில் சுமை வர்மம்
கண்டத்தின் மேலாக கிடத்தி யுள்ள
உத்திரமே எல்லைமுதல் ஒடுக்கம் கண்டு
தேமப்பா வர்மமது கிடுமத் தைத்தும்
தேற்றுமுறைத் தோம் மெத்தநோட்டுத் தன்படத் தான்
கொண்படவே வர்மமது நாற்பத் தைத்தும்
வகைவிவரம் தான்தொகையாய் வகுத்துச் சொன்னோ (11)

வருவிலாத் தோளிலே அங்குலம் நீங்க
மருவுகாக் கெட்டகாலம் தொண்டையின் கீழ்
கிழிவில்லா அங்குலம் நாலால் கதிர் வர்மத்தின் கீழ்
கிளையவொன்றுல் கதிர்காமம் கிளைகீழ் பற்றிக்
கயறில்லாத் தலமிறைக் கீழ்ச் சத்தி
காறையின்கீழ் இரண்டுறையால் தவளைக் காலம்
கழிவில்லா தோரிறை யின்கீழ் நத்திக்
காலமே கொடுமுறமும் கண்டு பாரே (12)

கூறியதோர் தொண்டைக் குழியின் மீதே
கொழுமுதத் தாறையின்கீழ் முடிச்சு வர்மம்
ஆமுடலே கண்டன் தாழிகள் கிளையின் கீழ்
அடியார் வர்மம் மெய்ப்பறை கோம்பு வர்மம்
அதன்கீழ் கிளையால் பன்றி வர்மம்
மென்படும்பன்மேல் நாலத்லே அடப்பக் காலம்
தேமுமன் பெல்வர்மம் கீழ்விடு விரலால் பெரிய
அத்தி சுருக்கி பாதப்பா காளைக்கீழ் சிறிய அத்தி சுருக்கி (13)

சுருக்கியின்மேல் நாலுவிரலால் முன்சுருதி வர்மம்
சுன்னு பள்ளை தனில் பள்ளை வர்ம மாமே
உமதியிறை எட்டின் கீழ் உடல் சுருக்கி வர்மம்
நேரான வர்மத்தின் நேர்தும்மிக் காலம்
கடுறிய தும்மியின்மேல் நாலிறையில் கைகெட்டுக்
காலமே விரண்டிறையால் உடப்பக் காலம்
மதுர்க்கோர் கிளைபி நின்கீழ்ப் பிடம்ம
வர்மம் இரண்டிறைமேல் கிளிமேக வர்மமுங் காணே (14)

காணரிய திலர்தமொடு நேர்முதுகில் மூன்றாம்
காலமிகு புறமுதுகு கதைல் வெண்டும்
~~நெறுகியதன் கீழ்க்கழுத்து~~
நாலுமுது பெலம்தட்டல் நட்டெல்லு வர்மம்
நெறுகி யதன்கீழ்க் கழுத்துக் காலம்
கொறுமடப் பின்மேல்நக குன்றிக் காலம்
குறுக்கெலும்புடல்பினையும் வாசக் காலம்
சார்ந்ததுறவே வர்மமது நாற்பத் தைந்தும்
தலம்தன்னைப் பிரித்துரைத்தோம் தகணம் காணே 15

தகையாத நாபிமுதல் மூலம் மட்டும்
தீர்த்ததொகை எண்பதுக்கும் தகணம் கேளு
அகல் ஞரப் பூழின்கீழ் விலல்நாளல் முத்திரக் காலம்
அதிர்மிடைக் காலம் கண்டத்தின் வலமோரிறையின் கீழ்
மகிழும் வலம் புரி இடம் புரி வெல்லும்
நேர்முத்திரக். காலம் தான் கீழும்
மிகும் நாலவிரல்மேலே அணுதி வர்மம்
மிசு தொந்தி வர்மமென ஹளம்பு வாலே 16

வரிமிகு கமலவேளாங் குலமதில் மொழிப் பிறகு
தைமதின காலமதில் தேரிறை சொன்டோ
தரி வர்மம் பெருவிரற் கிடையால் சொன்டோகு
தரியாமதிக வெள்ளைவர்மம் மணிக் கட்டுதல்
மாறியத்தும் கோணிப்புளு வர்மம் முட்டுக்
குழிமடக்கில் முடக்கு வர்மம் பூமணக்க
பதுவளாமு மொண்டகத்தோன் புஜமதில்
பதசவர்மம்தனைப் புகல லாமே 17

ஆமென்று பாதமதில் நடு வுள்ளங் கால்
. . . . வெள்ளை வர்மம்
வேமென்று அப்புக்குத்தி காலம் யாதும்
விரல்நயாழி குன்புளக்காலமெனக் கூறும்
காமென்று பெருவிர லிரண்டுறை யின்மேல்
விருத்திக் காலமிகு — அடுக்கு நடுத்தின் மிசு ~~விருத்திக் காலம்~~
பமமென்று சொன்டோதரி வர்மம் மிசு
படைவர்மம் கொண்புகைக் கால மாமே 18

காலமாம் விசைநரம்பு குதிறை வர்மம்
கார்குதிறை முழங்கால் மூட்டு வர்மம்
சாலமாம் தொடையின்றடு உறுமிக் காலம்
திவருமல் நாற்றெட்டுத் தலமெங் கண்டு
கோலமுடன் வகுத்துரைத்து விளங்கி நாளில்
கூறுமதில் காலத்தின் குணங்கள் தன்னை
தாலமதில் உரைத்திடுநேன் பொருளதாகத்
தயவாகச் சார்ந்திருக்கும் தலத்தின் நின்றே (19)

கொண்டைக் கொல்லி

தானைத் தலைமேந்த கொண்டைக் கொல்லி
சுழைக்கெடு வந்திடுமேல் குணத்தைக் கேளு
திறாடும் கொண்டையது தளர்ந்து போகும்
. . . .
பாராடும் சுன்னிதிலேறு பணந்தான் வந்து
பகர்ந்திட்டேன் மன்முறையால் பனிதானப்பாகக்
காராடும் வர்மமது கொண்டு தானே
கைகடந்த உயிரணவே கண்டு கொள்ளே (20)

சீறுங் கொல்லி

கொள்ளவே கின்னுமொடு சீறுங் கொல்லி
கொண்டவுடன் தலையுடும் குறிகேடாகத்
தள்ளும் வாய் நிறைதள்ளும் இருக்கும் கூறும்
தாக்குமப்பா நாக்கையுமே உள்ளிக் கிழுக்கும்
தள்ளுமப்பா படவர்மம் குணத்தைக் கேளு
கொண்டவுடன் கண்ணிவக்கும் நாக்கைத் தள்ளும்
பள்ளமிவை அடங்கலவே அடக்கம் சொன்னோன்
பாங்கான நாழிகை யாவெத்தெழில் தானே (21)

தானை அடுதிவர்மம் குணமே தன்னில்
தலையுடேட்டியும் பனிதெளிர்ந்து தடுக்கும் தேகம்
பானை கூழகையது பதினெட்டுக்கு (தானும்)
பார்த்திடவே சாத்தியமாம் பதுணமாகப்
பூனை பொற்றையென்ற காலம் தானும்
புகையுமடா கண்ணுறுண்டும் புகைத்தல் காய்ச்சல்
தானை மெய்கை கேட்டுதிய் பகைக்கும் கிறும்
கூழகை பத்துச் சொன்னிட்டால் சாத்தியம் சொல்லே (22)

சொல்லுந் தெரிநக் காலமது கொண்டு தானேல்
அழுவுமே தூறுமது சுழக்கும் பாரு
பல்லில் கிடுமணி கடுத்தி டுக்கும்
பத்தொன்பது நாள்முறை பார்த்து நோக்கு
கோலமது சொலக்கெத்தி காலம் கண்டு
கொறும் வாய் செக்கில்ரத்தம் கொப்பு ளிக்கும்
பெல்லையுடன் மயங்கிமிடுத் தொன்ப தாக
(முறையாக) கிளக்கெடுத்து முறையைப் பாரே (23)

பாரப்பா கின்றுமொடு பொய்யாகக் காலம்
பட்டவுடன் மயங்கிவிடும் பதுண லாக
கூறப்பா நாழிகை தான் ஐம்பத் தொன்று
சென்றுவருள் பிணிதீர்ந்து திரிவான் பாரு
காரப்பா நட்சத்திரக் காலம் கொண்டால்
கொன்று நான்கும் தியக்குமெடும் கொறும் பாரு
வாடப்பா உல்லுழுக்கும் வாய்நீ ரோடும்
பகடுமுறை பதினெட்டும் வருத்துக் காணே (24)

காணின்றும் காம்பூரக் காலங் கொண்டால்
கடிவாயுங் கொண்டதுபோல் கொண்டா றேது
வினையே அம்பிளி வைத்துப் பட்டால்
வாட்டுவிடும் . . . – – – . . .
. . . . – – – — . . . . – – – . .
– – – . – – — . . . – – – .
. – – – – – – – – – – (25)

வழுவாக அன்றுக்/காலம் கொண்டால்
கன்னல் வடும் பதினெட்டுநல் மயக்குமாகும்
கதிப்பாக மயங்காம லடுத்து தானேல்
கலங்காதே நகமுறையாய்ச் செய்து நோக்கே
அலையாமலே நிலைத்துக் காலங் கொண்டால்
ஆள்பிடித்து அன்றேத்து வாய்பா லாக்கும்
விலகாமல் கழகையது பெண்ணே பக்கால்
வாட்டுவாட்டால் சாத்தியமாய் மிளா தென்றே (26)

மீளவே மின்வெட்டுக் காலந் கொண்டால்
மேகத்தைப் பார்க்கும்மலம் பழுத்துக் கொள்ளும்
தள்ளவே கிடுக்கமது புகுந்தோட்டோடே தான்பழுக்கும்
சத்தியமாய் இன்னமுமே இயம்பக் கேளு
ஒளிவில்லா மறுபுறமும் கொண்டால் குத்து
கொடுத்துவலி கண்கூச்சி மயக்க மாகும்
காக்கமது தயாமது திரதில் போடுக்
கெழுக இடு நாலுக்குள் இளக்கிக் கொள்ளே (27)

கருதியே மந்திரக்காலம் தன்னைக் கேளு
கழுத்தெல் மயங்கியே முகமும் சீறும்
குறுகியே கண்விழித்துக் கொட்டாவி போடும்
கூறுங்கண்ணல் அந்திருள் எழுந்து பேசும்
மருகவே நேர்வர்மம் கொண்டால் கேளு
விம்மித் திறு செங்காடைக்கும் துய்யமுடம் சரீரம் சீறும்
பருதி யென்னத் தன்னிகொள்ற்பனந் தான் வந்து
~~[crossed out]~~ பணிசெய்துவரும் பதனம் பாரு (28)

பதனமாய்ப் பட்சிவர்மம் கொண்டு தானால்
பண்பான அலகிமண்டும் விகுக்கிப் போடும்
வலமான வாயதுதான் சூண்டு நாறும்
அலகொதுக்கி வலித்திடும்வாய் அசையும் பாரு
மதுமான கண்ணுழுக் காலம் கொண்டால்
மயங்கிவிடும் தேகமது தளர்ந்து மெத்த
கிதமான கிளைவிபோ மறைநாதி போடும்
கிரந்தும் வரும் கண்ணடைக்கும் நிலைமை பாரு (29)

பாரப்பா பாலவர்மம் உதிரத் தன்னி
பாராட்டும் கொணங்கள்வலி கொருத்து குத்து
வேப்பா குறிகுணங்கள் பிணாத்து தானால்
மீளாது வெருகேமணம் மெய்தான் சொன்னேன்
சொன்னேனே கோணவர்மம் கொண்ட தானால்
(அழித்துமே) உதடாகு பக்கம் கோணிச்
(சொன்னேனே) முகம்போக்கும் தளர்ந்து முண்டாம்
சுக்கோடு வெற்றிந்தான் சுகமய்த் தாக்கே (30)

தானென்ற முத்திரைக்கா லத்தைக் கேளு
துன்னிதா னொருக்கிவிடும் நோவு தாயும்
(வேடயும் தோவும்)
வேமென்ற தலைவலிக்கும் வேமென்ற
கடுமை பத்தானதில் வர்மம் மீளும்
ஓமென்ற ஓட்டுவர்மம் கொண்ட தாலே
ஆமென்ற நோவுகையை றெட்டுச் சென்றால்
சாத்தியமென்ற தன்மோத்தை அறிந்து நோக்கே
ஆகோகோ நோயது பூண்டு கொள்ளும் (31)

அறிவான உறக்கத்தின் காலங் கொண்டால்
அப்பனே விழிமயங்கும் அலகு பூட்டும்
தாறைக் கடுமை தொண்டை றொரு றென்றால்
தான்தானே தெறித்திருப்பான் உடலில் லாமல்
பொறியான சுங்குதிக் காலங் கொண்டால்
பொருத்துவரும் செவ்வந்தைத் திருப்பி வைக்கும்
கரியான அடிவயிறு கனக்கும் சொன்னேன்
கையுடனே செய்முறை கண்டு நில்லே (32)

கண்முடவே சுமைவர்மம் கொண்ட தாலே
கடுகிய வாயதுவில் நுரையே தள்ளும்
வண்டுறவே கண்டத்தின் மேலா லப்பா
வர்மத்தின் தலங்கண்டதனை வகுத்து பார்த்து
விண்டுறவே விளக்குமுறை அடங்கல் தன்னை
விவரமுடன் உலகறிய விள்ளுவேன் கேள்
. . . . (33)

ஓமென்ற உச்சிதனில் மெதுவைத் தாழ்த்து
உள்தாரை பிறதாரை தடவாத் தாழ்த்து
ஆமென்ற நோவுதன்னை ஏத்திக் கொண்டு
அப்பனே மடியிலொர் சாந்தி செய்தால்
ஓமென்ற கிண்ணையும் உயர்த்திக் கொண்டு
உள்ளிரண்டு விரலாட்டு அசைவு கெட்டு
தாமென்ற எல்லையது தொட்டுச் சுற்றே
தடவாதடத் தினது தயங்கும் பாரே (34)

பார்க்கவே தைலமொன்று சொல்லக் கேளு
பதிவான நல்லெண்ணெய் பகர்வேப் பெண்ணெய்
ஏற்கவே சமமாக மிளகு சுக்கு
வெள்ளுள்ளி வசம்பு கஸ்தூரி மஞ்சள்
நோக்கவே கருஞ்சீரம் தேவ தாரம்
கச்சோலம் சாதிக்காய் சமனாகக்
வீக்கவே எண்ணெய்தனில் பொடித்துப் போட்டு
வெந்து வடித்ததனை விதம்போல் செய்யே (35)

விதமான கண்டத்தின் மேலே நின்று
மேல்வர்மம் ஐந்தின் விவரம் சொன்னேன்
. . . .
திரும்பவே கீழக்குமது அடக்கம் சொன்னேன்
பதமான தைலத்தின் பாகம் சொன்னேன்
பாக்கியமே உள்ளவர்க்குப் பலிதமாகும்
அதுவான உத்திவர்மம் நோய்பத்தைந்தும்
(அதன்) முறையே கோபமதை அறிந்து தேறே (36)

பாரப்பா நோக்கெட்ட காலம் தானும்
பட்டவுடன் சுள்நிமிரும் கொடுத்துங் கைகால்
வாரப்பா கடிகை ௭ நாழிக் குள்ளே
மருவுகுணம் அறிந்துமறு காலம் நோக்கு
காரப்பா கதிர்வர்மந் கொண்ட போது
கண்ணிரண்டும் துள்ளுமடா கக்கல் விக்கல்
(தேரப்பா அவ்வமயம்) கடிகை நின்று
(தெளிந்து)
செல்லா தசாத்தியம் அறிந்து கொள்ளே (37)

தெளிவான கதிர்காம வர்மந் கொண்டால்
நெய்குளமே தேகமது குளிர்ந்து போகும் தண்ணி கேட்கும்
(நெய்குளமே உடல்குளிர்ந்து தண்ணி கேட்கும்)
தெளியாத வலியுடனே இது கொண்டால்
மரட்டையாகும் கடிகையே முடுகிடாது
எளிதான அஸ்திவர்மம் மேலதில் வாயில்
கிளத்தும் விழும் நெற்றியில் கிறுத்தும் காட்டும்
வழியாக நின்னாலும் அடைத்து விட்டால்
வயிறுதாகும் பதினெட்டுநாள் அசாத்தியமாம் (38)

சத்தியமாய்ச் சத்திவர்மம் கொண்ட தானால்
தனது குணம் உடலதிகத் தளர்ச்சி யாகும்
பார்த்திடவே தண்ணிவரும் சுவாசம் நேரே
(பரவாது) தளர்ந்துவாம்மிப் பதைக்கு மப்பா
மாறிடவே விழியிரண்டும் மயங்கு மப்பா
மரமட அழியதுபோல் வாடு மென்ன
தேறியதோர் நெறிகுணங்கள் தன்னை ஆய்ந்து
திடமறிந் தட்டுபொருளைத் தொடர்ந்து பாரே (39)

பாரடா திவலைவர்மம் கொண்ட தானால்
வாயிலே பதையுந்தள்ளி நெக்கிலே நிற்கும் பாயும்
(மரு வாயில் பதை தள்ளி நெக்கில் நிற்கும்)
பாரடா மயக்கமது கடுமை பற்று
மயங்காம லடைந்திட்டால் வளரு தேறு
ஊரடா தொவக்கிடுமல் கேடுக் கேடு
உண்டாகு மிடுக்குமெல் லிடுபோல் கொள்ளில்
காயடா நோய்தீர மாட்டாது தொண்டேல்
கேடயமதிர்த்து சடுதியாலே சாவான் சொன்னோம் (40)

காணுமே நந்திக்காலம் தண்ணி நிற்கும்
கைகளாய்ப் காந்தி யுண்டாகும் தைவகை னாது
அல்லாலில் ஒரு கத்தனைக்குள் பாடு
ஆனதொரு பலக்கத்தில் கொண்டால் தேறு
தண்ணிமாடுது விக்கல் சொன்னேன் அறுநாழி கண்டம்
கால்கருத்து நெட்டைதானும் பதைப்பாய் வலிக்குமே
வேறுமென்று அறிவழியும் நீக்கி ஒத்தில்
விளங்கும் மறுமுறைகள்விதி யாக நோக்கே (41)

ஆகவே எடுத்துவர்மம் கொண்ட தானால்
அதிசாரம் கிடுகிடுத் தாடும் தேகம்
நாகமது போல் சீறும் சீறும் பற்று
நோக்கின் நிறத்தின் நம்ப வேண்டாம்
நம்பவே தாதிவர்மம் கொண்ட தானால்
தொனைவிடும் மலஜலமும் பரித்துக் கொள்ளும்
சாகுமே வெகுத்து வீங்கிடும் தண்ணீர்
தாகமுண்டாம் பதினைந்து நப்பாது சொன்னோன் (42)

சொல்லஅது மார்வர்மம் கொண்ட தானால்
சுவட்டி விருதுலங்களும் உன்னும் போது
அல்லவே கைகாலும் குறுகும் தொண்டை
மதிபோலத் திகைமது வளைவ தாகும்
பண்ணவே அடுப்புறமும் எத்துக் கட்டிப்
பார்த்தறில் கிரணிநோய் பதனம் பாரு
கின்னமாக் குறியறிந்து செய்தா யானால்
மருந்து மணி தீர்ந்துவிடும் கியம்பு தானே (43)

இயல்பான செம்புவர்மம் கொண்டாற் கேளு
ஃறலது முன்னுக்கால் கழுனை நேரம்
சினல்போலத் துடிக்குமடா விங்கும் ஃரல்
கனமாகப் பொருமிவிடும் மெய்ப்புத் தானும்
அயலான சேவியடைத்து முகப் போகும்
அப்பனே பலப்பல னோகுண் டாகும்
வெயிலான காலமது கழுன மப்பா
மீளாது கைமுறைகள் விரைந்து பாரே (44)

பாரப்பா நெந்தில்நேர் வர்மங் கொண்டால்
பதறியே மயங்குமடல் குளிர்ந்து போகும்
ஊரப்பா நாழிகைதான் இருபத் தொண்றுக்
உள்ளாக இளக்கிவிடு மெயர்தான் மீளும்
பாரப்பா கால் மிச்சுதங் கொண்ட தானால்
பதறக்கேள் பலநோய்கள் கொடுத்துவலி வாய்வு
கூறப்பா மந்திக்கும் ஊண்ணல் லாது
குறிகொத்தை ஆராய்ந்து மருந்து செய்யே (45)

செய்யவே பன்றிவர்மம் கொண்ட தானால்
கிறுபன்றி போலுறுமி அலறும் தொண்ணோன்
துய்யவே கழுதையது இருபத் தெட்டால்
அடங்கள் பார்த்திளக்கவே அசாத்தியமில்லை
பொய்யப்பா காலுடலும் வியர்த்துத் தண்ணீர்
போலுதிரும் கைகால் உதிரம் கண்ணால்
பையவே இரத்தேர் மிச்சுதங் கொள்ளில்
பலநோய் கைகால்குத்து உளைவுண் டாமே (46)

உண்டான முண்டெலும்பு வர்மங் கொண்டால்
உணர்ச்சிகெட்டு மயங்கிவிடும் உண்மையாக
தண்டான திரையொடு தளர்ச்சி யுண்டாம்
தவறாது இன்னுமொரு குறையைக் கேளு
மண்டாமல் சிமைத்திடுகில் கைத்தும் காணும்
முக்கியமாய்க் காலமது உத்துங் கொள்ளில்
வண்டாகும் பலபிணிநோய் உண்டா மென்று
வகுத்திடுவேன் மன்னுரைத்த வளமை தானே (47)

வன்மையாய் பெரிய அஸ்தி சுருக்கிக் கொண்டால்
மைந்தனே உடல்குறுகிக் கூனிப் போகும்
அம்மை என அறிவழிந்து செய்யா தேதி
அஷ்டமத்தில் இன்னமும் விஷமுண் டாகும்
தன்மை எனக் கழுகைபதி குறுக் கேள்ளோ
சூர்சுமெயிர் சிறிய அஸ்தி சுருக்கிக் கொண்டால்
உண்மையே வர்மம் இரண்டும் ஒருமையொன் றுமே
கிளைகிழமைம் மண்டலத்தில் சாத்திய மாமே (48)

ஆமென்று அடுதிவர்மம் கொண்டாற் கேளு
அடிவயிறு கொடுத்துவலி உளைவு தன்னி
ஓமென்று பாதாதி | கேது | மென்று தான்
உடம்பெலாம் விக்கமுண்டாம் வீன்று போலே
காமென்று தாகாது மேலி யப்பா
காதனியால் அமுதவள்ளி யென்று பேசு
வேமென்று பறித்துவந்து கசக்கித் தேக
மீதிலிட ஓடிப்போம் விள்ளொன் றுதே (49)

விள்ளாதே கிள்ளைமுந்தான் காலங் கொண்டால்
மெய்கவகும் புறமொதுக்கி வலிக்கும் பாரு
விள்ளாதே மள்ளாக் கை காலதும் பெருக்க வெழும்
நெர்ந்து போகும் தண்ணிவரும் சாத்திய மாகும்
மள்ளவே மன்னோவர்மம் கொண்ட தாலே
உடல்குன்றும் வயிறுமுள்ளிப் பிழக்கும் பாரு
கொள்ளு மிதலால் மெதுகு தாரை தினம்
கொடுத்து வலித்திடும் காலம் கொண்டா லென்றே (50)

கொண்டதொரு உடல்சுருக்கி வர்மந் கொண்டால்
கொண்டவுடன் வயிறூதும் வாய்வு விம்மும்
விண்டவுடன் உள்ளுக்கு நோயும் கேட்டும்
வெகுநாளாய்க் குறிகுணங்கள் கேட்டு மெய்யக்
கண்ணடைக்கும் மணியசைக்கும் நடக்கக் கூசும்
கைகாலும் அசந்துவிழும் கடுதாய் மீறும்
வன்னா வெருங்கப் பாவமதில் நீதிசொப்பு
வகுத்துந்தான் தனிக்குளத்தை வகுத்துப் பாரே (51)

குத்தும் தும்பிக் காலமதன் குளத்தைக் கேளு
கொண்டவுடன் மலம்பெருக்கும் தேகக் கூறும்
பற்றியுடன் கிளக்கிவிடும் கிளகா விட்டால்
பதினெட்டு நாழிகைக்குள் பறக்கும் ஜீவன்
அற்றுமே சாத்திய மாறு சுருங்கேள்
ஆனந்த வாய்பமின அதிகார மெண்டாம்
புத்தியுடன் பின்னுரல்வேன் கிதற்குப் பின்னால்
பெருநோயும் க்ஷயநோயும் கிளரும் பாரே (52)

கிளக்கவே கைக்காலந் கொண்ட நாளில்
புறமும் விழுந்து மதிமயங்கும் போதக் கேடாம்
உளக்கவே சுட்டப்பிறக் காலம் கொண்டால்
உடல்மயங்கும் கண்விழித் திருக்கும் கண்ணால்
வளர்ந்துபதி னெட்டுக்குள் கிளக்கா விட்டால்
மாறும்மேல் வலிபோல் வாய்வுண் டாகும்
வின்னவே மேன்கூட்டிக் கூறை பார்த்து
மெய்யான கிருதமென் னைதவந் கொள்ளே (53)

கொள்ளவே இளிப்புறக் காலந் கொண்டால்
கோணியொரு திரிதிரிக்கும் வாய்வே தாது
மெள்ளவே கொண்டவுடன் மயங்கி பாது
மைந்தனே கடிகை பதி னெட்டுப் பாரு
குணமாகும் கினிமேக வர்மந் தானும்
கொண்டவுடன் கூவென்று கூவும் (பாரு)
விள்ளவே மதிமயங்கும் கடிகை நாலில்
வெளிவிட்டுப் பதினெட்டில் கிளரும் பாரு (54)

கூறப்பா நூனாற் காலம் குணமே தன்னில்
கொண்டவுடன் மறியுமே மயங்கும் தீரும்
நின்றுயாக் கொற்றமது செய்யும் சொன்னேம்
நான்சொன்னேல் வண்டுறேன் . . . . . .
வம்பலே விருந்துபோல் நரம்பு கூடி
வலுவாகி கிருந்துயர்ந்து புயமும் விழுந்து
தும்பலே துன்னியொடு கைகால் சொக்கச்
துறிமது செபக்கம் திருப்பும் தானே (55)

தானே வசலாறு அறிந்து பார்ந்து
துவழல் மருந்துசெயின் பிணிகள் நீங்கும்
கூறன கடுமுறும் செபோல் சொல்லின்
கூறுதுது வாய்வதும் அடைத்துப் போகும்
கோனே தீதுண்டாம் கொடுந்துவலி யுடனே
நயங்காணம் குறிகோத்தைக் கேர்ந்து நீயும்
மேலான மருந்துமல விதம் செய் தாழும்
மீனா சென்றெயுலகில் விளம்ப லாமே (56)

ஆமப்பா நட்டெல்லு வர்மந் கொண்டால்
குழுக்குக் கூறும் நடப்பதுவே காட்டு யாகும்
வேமப்பா கீல்வாத தத்தில் விழுந்தும்
என்னைய் தைலமது விரைந்தே பார்த்து
ஏமப்பா பலவிதமாய்த் திகிச்சை செய்து
என்னைய்விடாத் துவட்டுவாய் கச்சுவர்மம் கொண்டால்
தாமப்பா உந்திதன்னில் உழைச்சு உண்டாம்
தும்மக்கு மலஜலம் தள்ச்சு யுண்டாம் (57)

கைக்கூட்டுக் காலம் துளைத்துமே கைப்புஜமும் விழுந்து
தாளும் மறிமயங்கும் பணிரண்டு சென்றால்
விளைந்திடவே தாத்தியத்தின் குணம் போல் பேயும்
வெண்புயத்தோர் பரிகாரம் செய்து பாரு
அளைத்த வண்ணம் காலமெட்டாகும் சென்னியாதே
அழுத்திட்டால் காய்ச்சல் குளிர் பணியுண்டாமே
கிளைத்திடவே வாய்வு குணம் பரித்த லாமே
கீழ்புறமும் செகோளாய் கிளைத்துப் பாரே (58)

பாரப்பா அடங்கல் தனைச் சொல்லக் கேளு
புரன்கிடைப அனுதினமும் பரிந்து போற்றி
பேரப்பா நடவுமுறை பேணிச் செய்து
அருமையுடந்து எல்லுமுறை பேணிச் செய்து
வாரப்பா நமம்பெல்லாம் கிருத்துப் பண்ணி
வாங்கு தைலம் நடவாவாட்டு மென்னும் பின்னும்
கூரப்பா சுவாக் குழியால் உணர்ணி நந்தி
உன்னாரு அருக்காரனை நடவாக் கொள்ளோ (59)

நடவியே வலக்கனையை அகத்தே கட்டி
வாங்கியே சுட்டமதில் நவட்டிக் கொண்டு
உலாவியே கிருத்துவாட்டு மென்றோ டங்கி
. . . . திரித்தி கட்டி
. . . .
. ஓங்கியே உதறிவிடத் தீடு மப்பா
கடந்தன்னில் விடுவதற்குச் தைலஞ் சொன்னோன்
திறிதென் றென்றேதே செகத்தில் செய்யே (60)

~~சிறப்பாக நல்லெண்ணெய் பாதா மென்று~~
(தெய்யவே வழிமுறையைச் செப்பு கின்றேன்)
சிறப்பாக நல்லெண்ணெய் பாதா மென்று
எய்யவே பசுவின்நெய் பாதா மென்று
. . . .
உய்யவே அதிமதுரம் கிராம்பு ஏலம்
உறப்பாய் மெத்தும் சாதி தாளிசப் பத்ரி
வெய்யவே அரைப்பலமாய் அரைத்துக் காய்ச்சி
வருத்தமன் பருவத்தில் வரிசை யாமே (61)

வரிசையாய்க் கண்டமுதல் நாசி மட்டும்
வருத்துறோர் வர்மத்து நோய்பத் தைத்தும்
வரிசையாய்ப் பகர்ந்த தெல்லாம் . . . . . .
. . . .
கரிசனையாய் கிளக்குவேந்த அடங்க லோடு
கைமுறையும் செய்முறையும் கண்டு கூறிப்
பரியமாய்த் தைலமது பாத்துச் சொன்னேன்
பொய்யென்று எண்ணாதே புரிந்து செய்யே (62)

எண்ணரிய வெற்றிக் காலந் கொண்டால்
என்றைக்கு வெற்றியதின் கழிந்து போகும்
. . . .
ஈரெட்டு நாழிகைக்குள் கொன்று போகும்
. . . . கல்லனைக்காலம் உடம்பு வேர்த்துக்
குளிர்ந்துதான் பார்க்குமென்னே துளர்ந்தறு மாகும்
திண்ணமுடன் புரிகுழலை எடுமுன் றிறுகுள்
திடமான மறுகாலம் நோக்கிக் கொள்ளே (63)

மருகிய வலம்புரிக் காலந் கொண்டால்
மருவுகிறு நீர்பெருகி கழியா தப்பா
நெருவியே வயிறூதும் காலி மென்றும்
நிமிர்ந்துபோய்க் கைக்கடங்கி நின்றிடாது
துயரியே கடம்புரக் காலந் கொண்டால்
தன்வலி உணக்கல்ந்துக் குறிம் கூவம்
அருகுநீர் இருகும்படி பெருகி போக
அருத்துடங்கள் பார்த்துநீ விளக்கிக் கொள்ளே (64)

அடவாக வெல்லுருமி அந்த மம்மால்
அசைவுடகோளின் அக்கொக்கைக் கேட்டுவாய்
அழவயற்றில் நோவுகொண்டு தண்ணி கூடும்
அடவாக மண்டையிலே மயக்க மொண்டாம்
பொழுயதுபோல் அமிர்துமது கலந்தும் மெத்த
போதக்கேடு பித்தறுப் போல் ஆட்ட மப்பா
திடமாக நீரம்பதுவான் கேறு தண்ணே
தெளிவாகத் தொல்லைவாட்போம் தெளிந்து பாரே (65)

விட்டுடலே நிரந்தோ ஒற்றிக் காலந் கொண்டால்
வீழ்ந்துமடா தீர்மைந்தும் மிச்சுவி டாது
கட்டுடலே முறைக்குமறை செய்யா தேதி
கழுதியெல்லாயன் றெண்ணவே அழாத்திய மாகும்
கட்டுடலே அனில்வர்மந் கொண்ட தாலே
கைளிந்து செறியாய்த் திறந்து போகும்
தொட்டுடலே வெண்டாங்கோன் அழாத்திய மாகும்
தொற்றுமன் வந்துதும் பிணா ஜெள்ளோ (66)

என்னவே சுந்தை வர்மமதில் கொண்ட தானால்
இயம்பாகச் செய்முறைதை இயம்பக் கேளு
அன்னமே தளர்ச்சியுண்டாம் உணர்வுண்டாகும்
அருந்துருந்து மூச்சடங்கும் போதக் கேடாம்
மின்னவே தாதுக்கும்வரும் பிசுரம் தானில்
புத்தியுண்டாம் மயங்கிறும் புகழ்ந்து கேளு
உன்னவே வர்மமது என்பதுக் கேள்
உத்தமனே அடங்கல் தன்னைச் ~~[illegible]~~ உற்றுக் கேளு (67)

உற்றுதி அடங்கல்தனைச் சொல்லக் கேளு
உடுப்படவே கீழ்நோக்கித் தள்ளிக் கொண்டு
அற்றுமே சுவட்டுமுறை தட்டிச் செய்து
அதன்மேலே நமம்பிள்க்கி வலித்துப் பின்னி
இத்துதோர் காலிரண்டு திரித்துக் கட்டி
உண்தாறு கொலக்கக்கட்டி உவந்து செய்து
நிதகவே கைநோக்கி இறுக்கிச் செய்ய
இயம்பாகக் கீழ்நோக்கித் தடவிக் கட்டி (68)

கட்டியே கிழுறுமேல் அசைத்துக் கொண்டு
கோமயனை மேலவலின கிழுக்கச் செய்து
திட்டமுடன் நிடங்கள் தன்னில் உறன்றி
சேர்சென்னி அடங்கலும் திடமாய்ச் செய்தால்
கட்டமதாய் கித்துவயிர் மீறு மப்பா
கைமுறைகள் தவறுமல் கருதிப் பாரே
வட்டமுடன் குவேகுலை மாத்தி யுன்னி
வர்மத்தின் அடங்கலாலே வகையாய்ச் செய்யே (69)

செய்யவே எண்ணையதன் விவரந் தன்னைச்
செப்புகிறேன் நல்லெண்ணெய் படிதா னென்று
பொய்கை யென்னும் பேர் கொண்டஎண்ணெய் பாதி (பேரண்டத்தெண்ணெய்)
புளியம்படிச் சாறுவிட்டு மத்தித் தேதான்
நெய்கையுடம் தூரியனில் வற்றக் காய்ச்சி
நிர் சுண்டத் தானெடுத்துக் கும்பக் கேற்று
பொய்கையுடம் நிறப்பறிந்து சிறும்போல் செய்யே
எடுத்துபின்னி சுகமாகும் இயம்பு தானே (70)

கண்டாயோ பேர் தூரமும் குளமும் பேதும்
குறியாக அடங்கல் தன்னை நாமதெல் மேலம் மட்டும்
கலந்துவர்மம் சொன்னதையுங் கூறிப் பார்த்துக்
கொண்டிடவே காலங்கள் குளமும் பேதம்
குறியான அடங்கல்முறை கிழக்கும் யாகம்
விண்டிடவே நூலத்தின் விபரந் தானும்
விரித்துரைத்தேன் என்காதில் கேட்ட மட்டும்
மண்டிநிறை குணமதனை கிருண்மையாக
வகுத்துகிறேன் மாணக்கா மகிழ்ந்து கேளு (T1)

மகிழ்வான மொழியதனில் காலங் கொள்ளின்
மைந்தனே மொழிகளுன்று களைப்புண் டாகும்
திகழவே தூர்பிழைப்பும் உளைச்சல் மிக்க வுண்டாம்
தெட்டுளைக் காலப்பது செப்பக் கேளு
கவுளவே அசாத்தியம் களைப்பு நோவு
கண்புகைத்தல் தண்ணியோடு நீது முண்டாம்
துகளவே தினம்நோவல் மரண மாகும்
தெளிவாகச் செய்குணங்கள் கூட்டம் பாரே (T2)

கூட்டமாம் சுண்டோதரி குணமே தன்னில்
குறுக்குமப்பா தூக்கமது மிக்க முண்டாம்
மிச்சப்பா சொல்லுகிறேன் விரும்பிக் கேளு
விரைங்கொண்டு சொல்லுமப்பா பதிலே அம்மான்
காச்சப்பா சுண்டோதரி குளிர் வெதும்பி
. . . . . பனியினிக் கைகால் வீங்கும்
துரத்துமே கிக்குறிகள் தன்னைக் கண்டால் (கடலாக?)
கைமுறையாய்த் தைலமிட்டு கிளக்கிக் கொள்ளே (T3)

திடவுகின்ற காந்தனிலே வெள்ளைவர்மங் கொண்டால்
தவறுது களைப்புடனே நோம்பு ளைச்சல்
வடவாமே கூடுடனே புகைத்து முண்டாம்
மாறிவரும் நோய்களெல்லாம் . . . .
மாணிக்கட்டில் மணிபந்து வர்மங் கொண்டால்
கைகளைத்து விக்கமுண்டாம் குளிரும் தேகம்
அடவாமே தைலம் வாட்டுந் தடவக் கொண்டு
அடவாக கிளக்குமுறை செய்து கொள்ளே (T4)

கொள்ளவே குத்தைவர்மதிற் கொண்ட தாலே
கொண்டவுடன் களைப்பு மிஞ்சிப் போகும்
விள்ளவே முன்சொன்ன தைலம் வாட்டு
முறையாகத் தடவுமுறை செய்து பாரு
. . . .
. . . .
கள்ளவே முடக்குவர்மம் விக்க மொண்டு
. . . . . களைப்பாகிச் சாற்றிய மாமே (75)

சாற்றியதோர் பேட்டுவன்றிச் முறிந்து போனால்
சாகாமல் கடுப்புடனே நோவுண் டாகும்
போதகமாய்ச் சன்னியொடு சீதமுண் டாம்
பெருநரம்பு கிளைகியொடு வளைவ லிக்கும்
மாற்றியதோர் நீசுவர்மம் கொளவே தன்னில்
வந்ததோர் புழுவீடும் களைப்புண் டாகும்
வரியென்று விக்கமுண்டாம் வீதனம் காணும்
வீழுமே. கரமிரண்டும் கோணமென் றாமே (76)

தும்பா அடங்கலது சொல்லக் கேளு
அப்பனே தடவுமுறை தடவிக் கொண்டு
. . . .
. . . . தூங்காமல் கைகயதனை
. . . . நீட்டியே வைத்தேயால் நரம்பொக்கி
கிணைவாக வலையெல்லாம் கெருத்து வாட்டு
தும்பா உள்ளடங்கல் முறையும் செய்து
உதறிவிடு தன்னிலே நின்று நாமே (77)

சென்றன என்னையது சொல்லக் கேளு
மெய்கியமாய் நில்லென்னாய் பழுதா மென்று
சொன்னதோர் அம்பழுக் கா ழுழுக்கு டனே
சுலக்க மென்றுமேக் தெறித்துப் போட்டு
சென்கை அடிப்பேற்றி அஸலை வெட்டு
உருவான பதம்பார்த்து கடைந்து பாரு
கேன்மேல் நரம்பான வேண்டு மென்றே
நீரக்கமாய் என்னைபட்டுத் தடவிப் பாரே (78)

பார்த்திடவே நேரெரு காலமப்பா
பகர்ந்தபடி செய்முறைகள் பேர் தலங்களோடு
தீர்த்திடவே அடங்கல்முறை ஆன தெல்லாம்
செப்பமாட்டோம் தைலமது தீரும் சொன்னோம்
வார்த்திடவே பாதமதி லெண்ணினை
வர்மத்தின் உயர்த்தலமும் உரைத்தோமங்கே
சேர்த்திடவே செய்முறையும் மீட்டுடு தானும்
கூறுவேன் நாள்முறையும் கூர்ந்து கேளு (79)

நானான கால்வெள்ளை வர்மங் கொண்டால்
நரம்பு வலியெப்பு மண்டைக் குத்து
பாழான தேகம் நிமிராட் டாது
பாதமது தரிப்புளைவு பனிக்கும் தேகம்
தேறான உப்புக் காலங் கொண்டால்
கொண்டவுடன் மயங்கும் தலையுருட்டும்
ஆனான காலமது கொண்டிட்டால் ஆவியுமே
அகன்றுவிடும் உடலைவிட் டப்பு றத்தே (80)

அடவான இன்பு வர்மங் கேளு
அப்பனே வெகுமிகவும் களைப்புண் டாகும்
பாழான விறும்போலக் குத்தல் விக்கல்
பாங்கான தைலமது விட்டுப் பாரு
விதியான விருத்திவர்மம் கொண்ட தானால்
மைந்தனே களைப்புடனே தண்ணி தீரும்
பெரிதான தளர்ச்சியுண்டாம் மயங்கும் தேகம்
பேணியே காலமுறை பரிந்து பாரு (81)

பார்க்கவே சின்போதரிக் கொத்தைக் கேளு
பட்டவுடன் களைப்பினக்கி விக்க லுண்டாம்
நேரான மின்னுக்கோள் அசாத்தியங் காட்டும்
நிச்சயம் எதிர்நிற்கும் நிதமே சொன்னேன்
சொன்னேனே கீழ்ப்பட வர்மங் கொண்டால்
திங்களதும் நரம்புவலி உளைச்சல் விக்கல்
ஆறே அத்தலம் மறிந்த தாலே
. . . . அப்பனே ஆறு தென்றே (82)

(ஆறது) கண்ணுப்புக்கைக் காலங் கொண்டால்
அப்பனே சீதம்வரும் வீங்கும் கைகால்
சாறைக்கு நடவா வாட்டு மென்னே சொன்ன
தைலமது வாட்டிடவே சாந்த மாகும்
தாறைத் தண்ணிரில் மென்று நான்றான்
நடவாட மாறிவிடும் தகைமை தானே
வீறைக் குத்திவர்மம் கொண்ட தானல்
உடன்தானே மயங்கிவிடும்
விதனம் மெத்த உண்டாகும் விறைந்து பாரே (83)

விறையாகக் குறிறைகைக் காலங் கொண்டால்
மிக்கதோர் களைப்பாக கிறாகி வீங்கும்
தாறுமது சன்னி கொடுத்துவை காய்ச்சல்
துறைப்புடனே துயரின் பயங்கள் மெத்த
. . . .
. . . .
உவப்பான பொருட்களை விறைந்து சொன்னேன்
உத்தமனே பார்த்தறிந்து உகந்து செய்யே (84)

உகந்திடவே மெட்டுவர்மம் கொண்ட தானல்
உத்தமனே திரட்டையது கழன்று போகும்
புகைந்திடவே விதனமது பொருக்கொண்ணாது
போதமது கெட்டுவிடும் தளர்ச்சை யாகும்
மகிழ்ந்திடவே திரட்டையது திருத்து நேரே
வழுமெருகு பற்றுப்போட் புனக்கி டவே
. . . . . . கெட்டுமுறை செய்து பின்னே
என்னையிட் டுப்பாகம் திருமாய்ச் செய்யே 85

கையான உறுமிவர்மங் கொண்ட தானல்
கதறிடவே கால்களைப்பு நோவுண் டாகும்
தொய்யவே ஏழாம்நாள் அசாத்திய மாகும்
தூக்குமுறை காலம்பி வந்த மாத்ரா
வையகத்தில் பிணிநோக்கித் தடவி கைகால்
மைநந்தனே நோது பிணிக ளெல்லாம்
பையவே தைலமது வாத்துப் போட்டால்
பற்றியதோர் நோய்களெல்லாம் பறக்கும் தானே (86)

பறந்திடவே தைலமது சொல்லக் கேளு
    பரிவான நல்லெண்ணெய் படிதா னென்று
சேர்ந்ததொரு நிம்ப விளக் கெண்ணெய் காபடி
    காற்படியே சதுராளச் சாறுங் கூட்டிச்
உறந்திடவே சாதிக்காய் வசம்பேயோ டோமம்
    சீரகம் றண்டேலமொடு சேவ தாரம்
நிறைந்திடவே வகையொன்று கழஞ்சி ஏண்டு
    சேர்த்தரைத்துப் பதம்பார்த்து வடித்துக் கொள்ளு (௬௭)

வடித்ததொரு தைலமதால் வதவன் டாகும்
    வலுநரம்பு|புறைவோடு முடமும் நீடும்
பழுத்திருந்த நிலாசு முறையைக் கண்டு
    பகர்ந்தபடி தைலமதைப் பதனாம் பார்த்து
பிழுத்தகந்த நோய்கண்டு தைலங் கொண்டு
    பிசுகாமல் கிடமதுவான் பேதுங் கண்டு
அழுத்ததொடு . . . . . மேலங் கைகால்
    ஐந்துவகைப் பாரிவைதீ அறிந்து பாரே (௬௮)

பாரப்பா பாதாதி கேசமதை லாகிப்
    பற்றிநின்ற வர்மத்தைப் பகுதி செய்து
சிறப்பா பிருந்கி பரித்துச் சொன்னோன்
    சீர்மேவும் நிறப்புமுறை தைலம் வைக்கும்
சிறப்பான சதமுறையும் செய்முறையும் கூட்டிச்
    செப்பினேன் சின்னமொழி சுத்தி ரம்தான்
வர்மத்தின் நரம்பினிற் றோனங்கள் கண்டு
    (வகுத்தநல்) குறிகோத்தைக் கூறுவேன்(கேள்)(௬௯)

கூறுவேன் பெலமான தல்லல் கொண்டால்
    கோடைனே கட்டிதா னுண்டாகுமே
வீறுடன் சுமைபங்கம் . . . .
    . . . . . விக்கலும் அஸ்தி தாகம்
தெறிட வெட்டபாதப்பா ~~[illegible]~~ . . . .
    . . . . . சிரமுடன் தண்ணி தோன்றும்
    . . . . நீறிவரும் தேக மெல்லாம்
    ~~[illegible]~~ , நிமிசக் குளியலிட் டாதே (௭௦)

கெட்டவெ சேர்வர்மம் உண்மையாய்த் தீர வென்றே
பற்றது நினைவுதோன்ன பரிந்துதெய் என்றிணைன்னை
கட்டிடும் தேங்காயென்னை கொண்டு
வணக்கு நேழி ~~....~~ நேழி . வாட்டு

. . . .

. . . தொட்டால் வாழையும் வாழைத் தாரே
செப்பிடும் மனத்துக் காணி இருந்திடும் தானியோடு
மகர்ந்திடும் தாது நேழி ஏறிடும் வகையாய்ச் சேர்த்து (91)

1 . . . .
. . . .

2 . . . .
. . . .
. . . .

3 . . . .
. . . . . . கிளம்பிடும் கெர்கம் சுக்கு
4 மாறிடும் அரத்தை திப்பி . . . .
. . . . வளர்கிடும் மருந்து மலே (92)

~~தூமென்ற மனைகிழண்டும் அக்கறு நலத்தோடு~~
~~தூமதுமில்லா மேலம் துணிப்பலம் ஒன்று தூவே~~
~~. . . . .~~
~~. . . . .~~
~~. . . . .~~
~~. . . . .~~
~~வாமையும் தானித்தினில் வகைநேழியாக வந்தி~~
~~நிமையும் கர்ந்தமொன்று கேழ்த்தியா மாறிச்சேர்த்து~~ .

தூமென்ற மனைகிழண்டும் அக்கறு நலத்தோடு
தூமதுமில்லா மேலம் துணிப்பலம் ஒன்று தூவே
வாமையும் தானித்தினில் வகைநேழி யாகவந்தி
நிமைன்றும் கர்ந்தமொன்று கேழ்த்தியாய் மாறிச்சேர்த்து (93)

சேர்த்திடு தானியொன்றில் நீறுபெண் கவந்து காய்ச்சி
பார்த்திடு வெம்ப வேலம் பதுமென் மதந்து மைதீர
ஏற்றியே நோயைக் கொண்டு கிளம்பிடுமே தான்மறைந்தியால்
நீற்றிடும் ~~நோ~~ நோயை யெல்லாம் நிமலனை நாவினாலோதினோன் (94)

வசைவெண்ணாய்

சொல்லுவேன் பெடங்கள் எல்லாம் சூரிதமாய்த் திவ தந்து
வெல்லவே எழுமித்தைச் சாறும் விரவயல் வளத்தின் சாறும்
நில்லுமே உண்ட தேங்காய் . . . . ஹெண்டோ டப்பா
அல்லவே பாதரா மலி அறையாது நாக வேந்தன் (95)

வெற்றுயரையோ டொக்கச் சேர்த்து விரவாத்துக் களித்து பண்பு
(மற்றுமாய்ப்) போட்டுக் காய்ச்சி (பசு) நெறிய தள்ளி. வாட்டால்
நகர்த்தி நிலமாம் தானே கஜிலை நீடு மென்று
உற்றதுக் குறைந்தேனப்பா கசந்ததி அறிந்து செய்யே (96)

வாய்த்திடு மோர் காயம் வகுத்துவேன் மைந்த சொன்னேன்
தீர்த்திடும் மாட்டுப்பம் பிர்ப்பயம் நீரு பயம்
செய்திடும் பாணியும் நீரு சேர்த்திடு காயம் அறியே
மெய்த்திடா சொடமைகள் புலன்; திக்கை கண்டோம் (97)

கண்டதில் கைக்கு வெள்ளம் கொடுத்திடும் சோட யந்தான்
நிக்கில் . . . . நிக்கவே கூட்டி மொன்றுய்ச் சேர்த்து
வாண்டவே குளிகை வாடும் பதப்பி. மேதான் வாரி
விட்டுமே . . . . . விபத்து கண்டு கொள்ளே (98)

கொள்ளடா பத்தி யந்தான் கூர்மையாய் மதித்த தோனா
தொண்ணூறு வர்பத்தில் கொண்ட காயம் ரமம்.ா.டு வாலக
விள்ளவே வெண்டா மந்த வித்தன்ன வித்தை யப்பா
கொள்ளமென்று மில்லை பட காரமெதில் உள்ள கூடை (99)

சூத்திரச் சொல் வசன மேதான் அறிந்திதி செய்தால் அப்பா
(வேணிய மருந்தால் தானும்) மதிகேசன் யாக்கும் சொன்னேன்
கீனியம் தன்னில் சொன்ன நிச்சய நாளை நன்று
பேணியே பதிச் சொன்னேன் மதிவில்லை நியமம் முற்றே (100)

வர்ம குரு நாடி

பாதாதி கேசமுதல் எ.ராவும் பாய்ந்து நடுவே
ஆறாறும் வாழ்ந்திடவே சுழிமுனையில் நின்ற பரனே
கோடாடி வீடு நடு விண்கீழ்ச் சென்றுவ மான குருவே
சதுரான வட்டவுடலிற்குள்ளே மறையாக நின்ற குருவே [1]

குருவென்ற நாடிதனை தேர்ந்தோர்க் கெல்லாம்
குருமுறைபோல் எம்முறையும் கோர்த்து வீசும்
. . . .
சதுரான மறையுடனே நாதங்கள் தோன்றும்

குருமுன்றில் தேகமத் தென்ற நாடி
முன்றில் அமைந்துமே சோதி யாகும்

குருவென்ற நாடிதனை தேர்ந்தோர்க் கெல்லாம்
குருமுறைபோல் எம்முறையும் கோர்த்து வீசும்
சதுரான மறையுடனே நாதங்கள் தோன்றும்
(சுகமே) சுட்டுவென் றிடையே வாதம்
(மெதுவாகத்) தோன்றுகின்ற நடுவே பித்தம்
விந்தென்ற சுழிமுனையில் ஐயம் விளைத(யாக)
குருமுன்றில் தேகமத் தென்ற நாடி
முன்றினி லமைந்துமே சோதி யாகும் [2]

பாய்ந்தென்ற சோதி நாதம் பாய்ந்துமே கலையைத் தாயும்
சீதங்கள் வந்து மேதி அசையது தேடும் போது
காலங்கள் கடவா புக்கும் கலையது விரைவாய்த் தாக்கும்
விதங்கள் மாறிப் போகும் விண்டிடவே சுருங்கிக் காயும்
காயங்கள் என்று நீயும் கருதியே அறிந்து கொள்ளே [3]

காயங்கள் கொள்ளும் போது கருவிகள் குன்றிப் போகும்
மேலங்கும் வெதும்பக் காயும் மேனியும் வறண்டு போகும்
கீயங்கள் கிளைப்பு உடக்கும் நனைந்த வாயுச் சேரும்
மனமது வறண்டு போகும் பார்வைகள் மங்கள் மாறும் [4]

கிப்படியே நாடி நாளும் கிருபைபெறத் தெளிந்து யாகில்
உடன்பெற மருந்து செய்(தீ) உறுபிணி தீரு மென்று
வருநங்குறி [illegible]ந்தி றியும் வந்துமே பிராணாந் தேனில்
ளொப்பரும் என்று நீயும் கொள்ளவேண் டாமென் றேனே [௫]

காயத்தில் மறிவுள் டாகில் கருவியே சீத மாகும்
நாதத்தில் தோது முன்றும் நடுமணி மேலே வாங்கும்
தேகத்தில் அனல்தான் மீறும் இலநேரம் கபமும் காணும்
அயனமும் சுருங்கி வீசும் அதிதலம் ஒருகிப் போமே [௬]

நாதமும் நடுவே காணும் நடுச்சுழி மேலே வாங்கும்
வேதமும் இன்றிப் பேசி நடுமேச்சு வாங்கிக் கொள்ளும்
பேசவே சித்தி யாகப் பேசித்துக் குறிகள் கண்டால்
நிச்சய ஞான மென்று நிமலனை அறியச் சொன்னேன் [௭]

சொன்னதோம் குடலில் சிரல்துள்ளில் சுகமாம் பெருமூல் காலமென்ன
உள்ளொளியம் திரிசுவட்டம் உகந்து அறிய கொள்ளுமாகில்
அன்னை பாங்கில பிராண வாயு அன்றே மாறித் துணைக்கு உயரும்
உன்னை கிக்கோர்த் தலைக்கண்டால் (உற்றிடும்) ஞானம் தப்பாது [௮]

தப்பாது தீர்த்தமுடன் குருந்து குறித்
சக்தி செய்யும் படரியின் சுருதி வர்மம்
திரப்பா தொன் வர்மம் அன்னக் காலம்
சமையென்று வர்மமுடன் தெய்வலோக் காலம்
தப்பாது நாட்டயுகள் தயங்கிக் கொள்ளில்
சர்வாங்கக் கேயங்களாம் சார்ந்து பாரே
தொலையான உள்ளறிவு காயங் கொண்டால்
சுரதியாய் அய்யமது கிடையே தேடும் [௯]

சூட்சமாய் ஞானமது திடமே கொண்டாய்
திலசமது மென்கருத்தால் தண்டு வர்மம்
தீண்டாரி காந்தாரி அன்னக் காலம்
சூட்சமாய் சித்தலங்கள் சுருக்காய்க் கொள்ளில்
உண்டான மருந்தாலும் மந்திரத் தாலும்
உன்பரன் கிருபையினால் தீர்ந்தா யாச்சு
வினைக்கு காந்தமென்று சொல்ல வேண்டாம்
வெகியோரைக் கொன்றதொரு பாவ மாமே [10]

தானென்று சூதபம் ஆயுக் கேள்ளோ
தலமறிந்து செய்வதற்குத் தலங்கள் வேணும்
நானென்று நிலைகளெல்லாம் தள்ள வேணும்
நாமநிலை நெறியறிந்து தேற வேணும்
. . . .
நிர்மலமாய்ப் புருவத்தில் சூட்சம் வேணும்
ஊனென்று பெரியோரை வணங்க வேண்டும்
உற்றவரைத் தெரிந்தவனைப் பாடு பாடு [11]

பாறென்று குருநாம அறிய வென்றால்
பரமகுரு திருநாம அறிய வென்றால்
சிவனும் அய்யனும் மாயு மாகும்
தீறென்று நின்மல ஜோபே மாகும்
. ——— . ~~[illegible]~~ ———————
தீங்கா வல்லு வாசி நின்று
. . . . புக மாகும்
காசென்று குருநாம சிவமே யாகும்
கொண்டவர்க்குக் கைகொறு விடத்தான் பாரே [12]

பாறென்று குருநாம வழியே சொன்னால்
வகையான மெய்ப்பொருளில் சேரும் பாரே
பாறென்று தலத்தில் சூட்சம் போல
பாதமது போல்திறும் பகர்ந்து பாரே
சீறென்று சிடகலையும் பிராணன் சேரில்
சேயான சேயகாலம் சிவமே யாகும்
வெளன்று சுழிமுனையும் சிடையே சேரில்
சிதான உள்மர்மம் சூட்சம் தானே [13]

மாறுமே கிடைகலை மறிந்து பொங்கி
மகிதலி வாடமதில் ஜோதி யாகில்
ஜோடுமே நாத்தியங்கள் திறந்து ஜோடும்
நித்தியமாய் சக்கரங்கள் நிற்கும்தான் பாரே
அய்யாவும் ஆயும் அங்கமே அளர்வது வாங்கி
மெய்யானம் நாதமும் வந்துமே வாங்கி யாகில்
உய்யவே பிராணந்தானும் உடலைவிட் டகயந்தானே [14]

எட்டுடன் இரண்டும் ஏகமாய் கிழக்கிதனில்
பத்துடன் மூன்றும் பதுங்கியே நோவார் பாரே
அங்கத்தில் காயம் அழுகியே கொள்ளும் போது
திங்கத்தில் இலேற்பனம் தீறியே எழுந்து ஓடி
வாங்கத்தில் நாதம் வெம்பாமே அடங்கும் பாரே
கங்கையால் ஏ.சு ஜலமே கொடியது அறிந்து பாரே [15]

கண்டத்தில் கிடைநடவால் காயமாய் மறியுமாகில்
சண்டமும் அழுந்து மோதி சுள்ளிபோல் நிற்கும் பாரும்
பிண்டத்தில் வாதந் தங்கி மேனியும் தளர்ந்து மோதி
பண்டத்தில் உழுக வென்றி பார்வையும் குன்றிப் போகும் [16]

போகுமே கிடை தெதில் பொருந்தியே மறியுண்டாகில்
நேதின விழுதுதான் குன்றும் மயங்கியே நீதுமுண்டாம்
செல்லுமிரண் எட்டில் தானும் சுத்தமுறி யாகு வட்டால்
வில்லுறு தீ தே என்று விமலனை அறியச் சொன்னார் [17]

கோற்வது கிடைதான் மீறிக் கொண்டதோர் காலமெல்லாம்
வீழ்வது நிற்கும் சொன்னோம் விழையது அறிந்து பார்க்கில்
நிற்குவது அய்யந்தானும் நடையது அடுங்கி மோதி
மென்னவே இருக்க வேண்டாம் மேனியும் பறந்து போமே [18]

பொன்னமர கமலமாச்சி பொருந்திடு தொடை நெஞ்சு
காலமது மெதுகு பெட்டி கரமது என்றும் நெற்றி
. . . . கொமதாய் மறியுண்டாகில்
தொல்லுலகின் படமும் வேண்டாம் சூட்சமாய் மரணந்தானே [19]

மனத்தின் கூறு தென்றல் மணியது மேலே வாங்கி
தனத்தில் தாணு வழி கதிரை பொய்கை தாது
அங்கத்தில் அமுதான் வீங்கி ஆகமும் அடங்கு மாகில்
வேகத்தில் பூரண மென்று வாலம்பனை அறிந்து கொள்ளே [20]

கொள்வது கையில் தானும் கோணியே மணியா கேது
நீண்டமாம் தும்பிக் காலமது சுரிதமாய் உண்டாக வர்மம்
கிரணமாய் வெளியு மாகில் காயங்கள் மிகவே தோன்றும்
விள்ளவே நாதந் தானும் மேனியால் புக்கி காணும்
கள்ளமே யன்றிருக்க வொண்டாம் கருதியே மரணந் தானே [21]

தானென்ற பத்தி ரண்டும் தயங்கியே நாடி ரண்டும்
தியங்கியே சுவா செட்டும் தசநாடி யொன்றிப் போகும்
வேவயத்தி லறிந்து கொள் கர்மமாய் பூரணந் தானே [22]

என்றதோர் அங்கந் தன்னில் ஏகமாய்க் காலங் கொண்டால்
கொண்டதோர் நலங்கள் தானும் குளிர்மையாய்த் தளர்ந்து காணும்
விண்டதோர் வாதநாடி வீழ்ந்தியே அபானந் தேறில்
சுரிதமாய் மருந்து செய்யான் தொகுப்புடன் தீரும் தானே [23]

தாங்குகின்ற வர்மமது கொண்ட போர்க்குத்
சாதகமாய் அத்தியாலே வேவு கொண்டு
உளவுருவி கருணிலே தாண்டுத் தென்று
உற்பனமாய் அன்னத்தை வெறுத்துத் தள்ளும்
ஒன்றிப் போகும் கூர்ந்து கூறுயங்க ளுண்டாம்
கூர்ந்து பாரே [24]

பாரப்பா படுவர்மம் எலும்பின் கூறும்
பாங்கான தொடுவர்மம் நரம்பின் கூறும்
சிறப்பா உள்வர்மம் தசையின் கூறும்
சிறப்பான தட்டுவர்மம் நிணத்தின் கூறும்
. . . . சத்தி
புத்தியுடன் மச்சையின் கூறு மாத்தே
கூறான தலங்களிற் றெரித்துப் பாரு
சொகட்டுச் சொல்லாதே கொடுமை தானே [25]

(ங்)
உறுதிகொண்ட பின்கலையும் உள்வர்மம் அண்டமும்
அடப்பக்காலம் தேங்கியே மாதர்க்குக் கொண்டாயாகில்
திடம்பெரிய வாய்வுடனே சேர்மத் தூல
தேகத்தில் அனலெரி கரங்கள் தேயும்
திகட்டுவரும் தீஞ்சுவ அண்ட வாய்வு
தீதான காலமதில் விஞ்சு மாதும்
சேறுப்பா கோதையர்க்குக் கொண்டு யாகில்
சேர்ந்துவரும் ஏமாண்மல் சோதனைப் பாரே [27]

தானென்ற காலமது கொண்டும் போது
தாண்டியே பிராணகலை சேர்தான் விசும்
நானென்ற நாடியெல்லாம் அசைந்து ஓடி
நிலமாக விழும்வந்து நாடிக் கொண்டும்
ஓடுகின்ற தனஞ்சயனும் ஒடுங்கிச் சாய்ந்து
ஓங்கார மேலத்தி னடுக்குள் புக்கு
நினைவென்ற நினைவெல்லாம் மயங்கிப் போகும்
நேர்த்திடும் தானடைந்து நேர்த்தை பார்த்தே [28]

'ஆ'மென்ற அடங்கல் அறிய வேண்டும்
அறிவான பிராணகலை தோன வேண்டும்
'ஏ'னென்ற நிரம்புகளில் பழக்க வேண்டும்
எட்டிரண்டு வாசிக விருத்த வேண்டும்
'கா'னென்ற குருவன்றிலே கூட்டம் வேண்டும்
கதிர்மதியும் அக்னிநிரம்பும் கூட வேண்டும்
'மா'னென்ற ஐம்பூத மறிய வேண்டும்
வகையான காலமது விளக்கு சொன்னோன் [29]

சொன்ன மொழி தவறாத கூட்டம் பாரு
சொற்பெரிய நூல்களே தேக்கி ஆய்ந்து
விந்நூல் போல் பெருநூல்கள் சொல்ல வல்லே
விதியான ஆறும் விளைந்து பார்க்கில்
மெய்ஞானின் அடக்கமெல்லாம் மறையாய்த் தோன்றும்
. . . .
விந்து வறிவதற் கிசைந்து கேளு
விசைந்து மாய்நாடை கூட்டத் தானே [30]

மதியினில் நாடு சென்று மறைந்திடும் கூட்டமேபோல்
சுழியினில் ஏடு கொண்டு துயங்கியே விளங்கள் சுகமே
பெருநெறி ஆய்ந்து சொன்னேன் வேதங்கள் கிளைதானே
நாக்கதை அடங்கி வாங்கி நடுமணி தோகை ஒன்றில்
தாங்கு நீ மரணமென்று சுழியா வழிந்து கொள்ளே [31]

கொள்வது கேள் குருநாதா யாய்ந்து பார்க்கில்
    கொர்துயர் கலைக்குமிடம் சொல்லாகும்
ஆள்வது கேள் அறுமெயும் அளவு காணும்
    அண்டபகிரண்ட நாதமும் காணலாகும்
உறைவது கேள் உட்குழியும் உடம்பால் காணும்
    தேங்காய் அட்சரமும் உறுப்பாய்க் காணும்
. . . .
    தோறுயாய் வாய்மூழ்க உயர்ச்சி யாறே [32]

பார் என்று கும்பமணி வெகுநேர மாய்ந்து
உடன்மாற எல்லாக்கும் நிலையுயர்ச்சி பார்த்துப்
பாதையைத்தேன் கண்மணிபோல் கிடந்தால் யாறே
ஊனமென்ற உலகத்தோர் அறிய வென்று தோறுயாய்
மணி தோறு போல் [33]

நீரென்ற அடக்கமெலாம் தெளிவாய்ச் சொன்னேன்
    செய்காலம் படுகாயம் திறமாய்ச் சொன்னேன்
யாறென்று குருநாதா அறிந்து தேர்ந்து
    அறிவாக ஆறுயும் ஆய்ந்து பெற்றே [34]

—— □ ——

நாழிகை மாத்திரை

1.

கனிவுடன்,

ஆணும் பெண்ணும் கலந்து போகம் செய்யும் போது,
விந்துவும் நாதமாக சேர்த்தாகி ஒன்று சமமக் குழியால் வீழ்ந்து
உந்தி முக்கோணத்துக்குமேலே, நாற்கோணில், நேரிதழின் மேல்
வசமாய்த் தொடர்ந்து கூடிக் கீழே எரிகலை கருவைகளாகும்.

2.

என்ற எரிகலையில் நின்று பரிந்துதான் இடகலை என்பதாகும்.
சொன்னதொரு கலையில்தான் இதழ் நாற்றியெட்டு, பைகளையே
சுற்றியே தான் வளர்ந்திருக்கும்.
இருக்குமப்பா இது கூடே இதழைந்துண்டு.

3.

ஐந்தான இருதுசுவின் பிராண வாயுவும், கூடவே மூல வாயுவும்
முக்கோணின் மத்தியில் யோனிவாயில் உள்ளான
எட்டு விரலுக்குமேல் என்றறிந்து கொள்ளே.

4.

அறிந்தொரு யோனிவாய் எட்டுவிரலின் மேல்
இரண்டு சமபாகம் இரு குழி நீருறும்
அது குழிக்கு நால்விரல் மேலதாக இருப்பதுவே இடகலை.
இடகலையில் நின்று இருதுசுவின் மத்தியத்தில் கீழ்நோக்கி
வருவதுவே கூடிசே நாளம்.
நாளமது குழியிலும் இருவிரல் வரை வழியாகவே தான்
இருக்கும் வசதியாக.

5. இந்த இருவிரல் அளவின் மேலே தான், உள்வட்டம்
இதழ்கள் எல்லாம் வளர்ந்திருக்கும்.
இதில்தானே சராசுக பேயும் தோன்றும்.
அதே குழிக்கு, பக்கமுன்கால் தோன்ற உதான ஜீவ்வதுவும் காவலாமே.

6.

ஆனதனால், அதனுடன் பாகம் இரண்டு வயவ நாளம்.
இதனருகில் தானே நாபி நயனம். அதுவழியே வந்து தானே
இன்ப மென்று இடப் பாகம் இழிந்து தோன்றும்.
சொன்ன தொரு மேழியதுவின் ஐவிரல் போல் நகாளபடி
என்று தொரு நாளுண்டப்பா. உண்டான முக்கோண
ஒரு கோணத்தில் வலப்பாகம் நாத்தயனின் வாசமப்பா.
சொன்ன தொரு நாத்தயன் தான் கவர் ஆருக, முப்பாகம்,
முக்கோணில் எழுந்து நின்று வழி பார்க்கும். நாபி நயத்தின்
வசதி போல வசதி என்ன. தொப்புளின் வலப்பாகம் எரிகலையின்
நின்று சுழன்று இங்கேழின் இதழ் போல் வந்து, குண்டலியில்
தானத்தில் கூடி முக்கோணில் மறைந்து சங்குகெக்கோழியாய் நிற்கிறது.

7.

பிந்துவின் மலர் இதழ் போல் முக்கோண வாயில் கட்டியாகிறதென்றால்
எரிகலையால் நின்று சுற்றியலைந்து நாபியின் உள்ளறையில் கூடித்
தங்குகைக் கேழியின் பலனால் மனாதயம் எனப்பட்டது வெளியாகிறது.

8.

இப்படி, மாதாவின் உந்தியில் பூவட்டமாய்ப் பொறியமைந்து
நாவாளந்தம் பெருகின்றது. விந்து நாதமானது கதிர்போல சென்று
சுரோணிதப்படி என்ற கருக்குழியில் விழும்போது, உதானனின்
பலத்தால் சுரோணிதம் சேர்ந்து, விந்து மணியாகி, இதழில் கட்டி
அறை மாப் போல் கரு அமைகிறது.

9. விந்து சென்றால், ஒரு நாளும் 36 நாழிகையும் சென்ற பின்பு தான் மணி
ஆகிறது. ஆகி, வாலையுடைய கேம்பு போலவும் இதழ் போலவும்
இருக்கும். இருந்து அபான வாயு நின்று உருவாகி இதழ்முடி வளருகின்றது.

10.

அதே சமயத்தில், 3 மாதத்தில் வாலையுடைய பொறி வருவது போல
வளர்ந்து நிணம் உண்டாகிறது. பின்பு உடலும் பறந்து
பஞ்சேந்திரியங்களும் கைகாலும் பஞ்சபூதங்களும் உண்டாகிறதென்றால்
தலை உண்டான பின்பு அங்கே ஒரு வட்டம் உண்டாகிறது.

11.

அந்த வட்டத்தின் கீழே குமிழும் பூவின் இதழ்போலத் தாளம் போடுகிறது. அது
கட்டியாகிச் சுரோணிதம் சேருகிறது. அப்போது சுரோணிதத்திலும் அபானனோ
நின்று இரதிலும் ஏசகலையிலும் சேர்ந்து இதழ்களின் வட்டங்கள் ஓடுகின்றன.

12.

அலை, கண், செவி, வாய், கீழ்தாடை, கன்னம், உதடு, நாக்கே.
இவைகள் வட்டத்தின் உள்ளேதான். அச்சுப் பிராண கலை என்ற
உப வாய்வாகவும் அமான ஜாதில் பலனும் கூட அத்தத்தில் பதிவு போலவே
அங்கங்கள் அமைகின்றன.

13.

ஆசையால்தான் இருதயத்தில் கரு மாத்தப் பிறை என்னப்பட்ட
ஒரு நாளம் கீழ்நாடியின் மேலே அருகில் பதிகிறது. அதுவே பின்னால்
நாலு தூண்டும் 5 காலங்களும் 9 தொடர்வர்மங்களும் உண்டாகக் காரணமானது.

14.

பிறகு 8 தூண்டு எலும்புகளும் 6 பொய்கையும் 3 சுழியும் காதில் 64
அறையும், பின்னே புறக் காதில் இன்றைய விரலுக்குக் கீழே அறை விரல்
சுதரம் இரண்டும் 2 சுழியும் உண்டு.

15.

காதில் மேடையும் மலிந்து பிளவின் அருகில் வந்து பிறை என்னப்பட்ட
நாளமே உத்தியால் வெளி உண்டாக்குகிறது. புறக்காதில் இருபுறமும்
பின்னும் மன்னும் அறை விரல் குழம் பதிந்து 4 சுழியாகி விருக்கின்றது.

16.

அதே குழியால் ஒரு விரலுக்குள் இரண்டு பக்கமும் இரண்டு சுழியும் உண்டு.
அந்தச் சுழியால்தான் சப்த ரந்திரம் விதிரிபோல் உள் காதுறையில் நடக்
கிறது. அதனால் சுழியாகுந்து தொனியுண்டாகிறது.

17.

நெற்றின் முன்னே மூக்கு, வாய், நாடி, உள்நாக்குப் புற அருகில் தொண்டையின்
அலகும் மண்டைத் தோற்றின் உள்ள மிச்சவின் மத்தியாலிருந்து 2 பொருள்
என்பும் 3 சுருக்கும் 1 சுழியும் மேற்கின்மேல் 1 துவாரமும் கீழ் 2 துவாரமும்
மேற்பாகமும் உண்டென்று அறியவும்.

18.

அதில் 2 வர்மங்களும் நெற்றில் 5 காலங்களும் 3 வர்மங்களும் 4 தூண்டென்றும்
2 மேடென்றும் 4 இப்பென்றும் உண்டாக்கில் 2 தூண்டும் அதில் 2 சுழியும் உண்டு.

19.

அதில் 2 வர்மங்களும் 36 நிருநரம்பும் நாடியில் கீழும் மேலுமாக காதினுடைய அருகு சென்னியால் வந்து சுற்றுகிறது. இதில் அதிக நரம்புகள் புருவத்திலும் கண்களிலும் பிடரியாலும் மார்பாலும் கீழ்நோக்கி திசையினுடைய சர்வாட்கிடும் வழி உண்டாகின்றது. பிறையால் கரு துண்டாகி 36 நரம்புக் கொண்டும் 6 சுழியும்;

20.

3 இளையும் 6 கண்டமும் 100 உறுப்பும் கொக்கியான்கீழ் அறை விரல் நுவக்கும் 1 குழியும் நாளமும் தங்களால் தொண்டைக் குழியும்;

21.

அதற்குமேல் உச்சந்தலை வழி தேன் குழலின் துவாரம்போலே மண்டையில் வந்து சுழி இரண்டதும் இரண்டாகப் பிரிகிறது. தலையில் நடுவட்டத்தின் மேல் தலைப்பக்கம் துவக்குழல் வெளியும் அதன்கீழ் இப்பெண்பு இரண்டும் நரம்புக்கொத்து துண்டு இரண்டும் இப்பெண்பலேயே கூட்டி அதிலிருந்து தான் முக்கோணின் துவாரங்கள் உண்டாகி உற்பனமாகிறது.

22.

முக்கோணில் 2 அருக்கும் 1 சுழியும் உண்டு. இதன் மேல்வட்டமாகக் கண்ணி னுடைய குழியும் இமைகளும் இருக்கின்றன. கண்ணினுடைய குழி இரண்டு விரல் குழுவுண்டு. பின்னே இப்புழி னுடைய தொடுவ குழியாலும் மாமிசம் பொதிந்திருக்கும். இதில் கூட்டாதி நரம்புகள் ஒளியாகித் தேயுச் சேர்ந்து ஒளி உண்டாகிறது.

23.

கண்ணினுடைய கருவிழியாலெடுத்து 17 நிருநரம்பும் கூண்டு சென்னி இரண் டதும் காதுகளின் அருகிலும் வருகிறது.

24.

நரம்பின் உள்ளறையால் முக்கோணின் துவாரமென்ற குழியும் தொண்டைக் குழியும் உள்நாக்கும் தங்களால் தான் கூட்டி வருகின்றன என்றால் குருக்கினுடைய நாவை என்பால் புறங்கழுத்தில் பொன்நட்டைல் வளைவில் தான் இளையும் அளையும் சுழியும் 3 குண்டும் உண்டு.

25.

சரீரத்திலுடைய விவரம் நயமதல் நரம்புகளும் வர்மங்களும் எலும்புகளும் கிளைவுகளும் பார்த்து தெரிகில் 5 கோணத்தில் புழுங்கலோடு கூடுகின்றன. அங்கே நக்கள் உள்ளடக் கப்பட்டு 6 என்பும் 26 பொருள் என்பும் 5 அழியும் 4 பொய்கையும் கருத்திலுடைய அதை அடங்கல்களும் உண்டென்றறியவும்.

26.

பின்னை புருத்தின் திப்பியின் இருக்கை வரியால் 2 வர்மங்களிலும் 4 பொய்கையுண்டு. அதிலிருண்டு காலங்களும் 6 வர்மங்களும் உண்டாகிப் பொய்கை நாலிலும் 4 அழியும் ½ விரல்க்குழி இழியும் உண்டு.

27.

கைப்பூட்டு என்பதுவே அந்தச் சுழி என்றறியவும். அந்த சுழியின் யந்திரங்கள் கொண்டுதான் கைகளுக்கு அசைவு உண்டாகின்றது. அதற்கு மேல்வழியா பிடிக்கப்பட்ட குங்கோணில் 60 திருநாளம் 20 பொருள் என்பும் நாரை என்பிலிருந்து 16 வாரென்பும்;

28.

கூம்பிலுடைய கூட்டிலிருந்து 12 திப்பி வரும் 8 என்பும் பாம்பின் படம் நிழுயது போல் இருநாழியும் அறுகோணில் கிடப்பு என்றறியவும்.

29.

என்றால், அதன் மறைவு கிரண்டதும் கிரண்டு பொய்கையும் கூம்பின் நடு மத்தியம் ஒரு இழியும் சுழியும் அதிலிருந்து கிடம்பலம் 1½ விரல் நீக்கி 2 பொய்கையும் சுழியும் பின் காரை என்பாற்குக் கீழ் கிரண்டு மார்பதும் அகலமாக 2 பொய்கையும் உண்டு.

30.

என்றால், அதிலுண்டாகும் சுரப்பு அறுகோண மார்பிலும் ~~அதுவுடைய~~ அதுவுடைய கிடப்பு உந்தியாலாம். அதன் மேலே 2 சுழியும் தொண்டைக் குழியிலிருந்து 3 விரலுக்குக்கீழ் ஒரு சுழியும் கிடக்கின்றது.

31.

பின்னை, அறுகோணில் வெக் காப்புகளைச் சுற்றி 8 சுழியும் 3 மருமும் 12 சுற்றுநரம்பும் உளக் கொண்புடைய இருதயம் தொண்டையின் கீழ் நரம்பிலுடைய

அருகே மய்யத்தில் ஒரு துண்டும் உண்டு. பின்னும் அதில் தானே புத்தியைப் படைக்கும் குருநாடியால் சேர்ந்து அசைகிறது அறியலாம். அந்தச் சேர்ந்து 1½ விரல் உயரத்தில் வலப்பாகம் ½ விரலால் காதில் ஒரு கூடு தோன்றிக் கூம்பின் வலப்புறம் பம்பரச் சுடரயத் திரத்தில் அமைந்துள்ள என்னப்பட்டது காதிலிருந்து வெட்டியெடுக்கிறது.

32.

கூம்பிலிருந்து ஒரு திரு குழல் போல வந்து தவிர்வுடைய குழாய் பதிந்திருக்கிறது. அதில் சம்பந்தப்பட்டு அன்னக் குழல் தவிடு தொண்டைக் குழாயும் பிறையான் நெற்றியும் நான்கு கோணமும் மூக்கோணமும் நாறுமுண்டாகிக் கூடு போன்று வாறுண்டும் நெஞ்சுக்கெண்டும் உண்டாகின்றன.

33.

என்றால், அறுகோணில் மேல்நோக்கிக் குருநாடியைத் தொட்டு மேல் வழமாய் 6 பிராணப்பை யுண்டாகில் பிராண சுவாசத்திலும் வாயிலும் மூக்கிலும் தட்டுகின்றன. அதிலிருந்து அறுகோணில் மேல்நோக்கிக் குருநாடி தொட்டு மேல்பாகம் சூழும் பிராணப் பையுண்டாகின்றன.

34.

காதிலின் வலப் பாகம் கூடி நேர்வது போல நெருக்கமுடைய நாறையோடும் நாற்கோணில் தொண்டையின் அருகில் பக்கவாதத்தின் இடப்பாகத்தோடு கூடிக் குருநாடி பின்னாகி வருகின்றது.

35.

அது அறுகோணில் முன்சொன்ன சுழி எட்டிலும் எட்டு வர்மங்களும் உண்டென்றால் குருநாடியின் உள்ளறையானது நேர் வர்மமாகும். இதிலும் இதன் வல இடப் பாகங்களிலும் வர்மங்கள் கொள்ளக் கூடாது.

36.

என்றால், பக்க இரண்டு வர்மங்களும் 8-ம்போக 4 காலங்களும் இடந்தலாயல் கூறு என்பின் கீழ் இரண்டு காலமும் இரண்டு மார்பிலும் இடத்திலும் வலத்திலும் கைக்குழிக்கு 5 விரலின் கீழ் 2 காலங்களும் உண்டு,

37.

பிறகு நெய்க்கியுடைய தாரையால் பதிந்து 12 சுழியும் ஐயரன் மூயும் 12 விதையும் ஐகட்டுதல் 2 பாறன்பும் 6 சேர்ந்த நரம்பும் உண்டு

38.

கின்றும் ஐகட்டுதல் 4 மோசனன்பும் 2 பொய்கையும் 4 சுழியும் உண்டு. அதன் கீழ் மெத்திலியாலிருந்து 2 கவராக 4 பொடியென்பும் கைக் கூட்டுதன் மொளியால் வருகிறது.

39.

பின்னை கையின் மணியால் ஒன்றிருந்தும் போல் 4 மணியும் 2 சுழியும் 4 பொய்கையும் திருகும் உண்டு. அதிலிருந்து 2 கோறன்பும் 10 சுழியும் நரம்பும் அந்த நரம்புகள் 10 வறியும் (வி) 28 மொளியாலும் சேர்ந்திருக்கின்றன. உள்ளங்கையால் 6 வர்மங்களும் 60 இறு நரம்பும் மொளிவர்மங்கள் 8-ம் உண்டு.

40.

அதில் தொடு காலங்கள் 8-ம், 810 இறு நரம்பும் அதில் திருக்குவர்மம் மத்தியிலும் 2 கையிலும் பருகாய வர்மங்களும் தொடு காலங்களும் உற்பவமாம். பின்னை கால் கிரண்டிலும் தொடையில் மேலாதலின் பொறியால் வலுவாக 6 என்பும் அங்கே 2 குழியும் சுழியும் உண்டு.

41.

பின்னை முக்கோணியுடைய சிறு கோணத்தில் தன்புனைகில் என் கோணம் என்றறியவும். அதில் தொன்றுவயன் பலம் கொண்டு தன்னுடை அனுக்கிறதும் அதன் கிருப்பு ஸ்தானம் உடுக்கை இப்பி மத்தியில் பேணைபோல் காண்பதிலாகும்.

42.

குறுக்கின் தாறை என்பின் பொருத்தும் அதே இடம்தான். அது லிங்கத்தின் வித்தின் பைக்குள் விருத்தகத்தின் மேலம் போல் இருக்கிறது.

43.

ஆதலால் உடுக்கையும் இப்பியும் இருக்கப்பட்ட மொளியிலிருந்து 6 இப்பென்பும் 2 பொடி என்பும் இப்பியின் கீழ்க் கோணிலிருந்து 8 விதை நரம்பும் 2 காலுக்கும் பலமாகிறது.

44.

குதவாய்தான் மூட்டின் திரட்சையில் பிடிக்க அசைய ஏதுவுண்டாகிக் கீழ் எலும்பும் கொடுபோல் உள்ளடை நட்டுணாம் காட்டுகின்றன.

45.

அங்கே 4 நரம்பும் 2 பொய்கையும் 4 சுழியும் உண்டு. மொட்டின்மேல் திரட்சையும் அதன் கீழ் வளையமாக 2 சுழியும் முதுவிகாலின் கீழ் 2 எலும்பும் கீழ்க் நரம்பு என்று மொழிக் கண்ணும் கிடந்து வரைக எண்பலமுந்து என்றறியவும்.

46

மூட்டென்பு இரண்டும் 4 கண்டமும் 2 பொய்கையும் 2 சுழியும் உண்டு. இதி காலினுடைய நரம்பு தண்டைக் காலின் மொழியின் மேல் கோணப்படுவதாகும்

47.

அங்கோடு நடுக்கென்பும் 12 திரு எலும்பும் பாதத்தில் மொழியினுடைய கண்ணும் அதன் கீழுமில் பிறியது போல் இரண்டு வளையமென்பும் உப்புக் குத்தியில் சுழியும் உண்டு. இதில் கூடிய நரம்புகளும் அதிகமுண்டு.

48.

அதே இடத்தில் வலப் பாகமாக அந்தந்த இணைப்புகளின் பிரிவு நரம்புகள் தோன்றி அதனதன் விரல்களையும் மொழிகளையும் அசையச் செய்கின்றன. இதன் உற்பவம் காலெலும்பையும் குதிக்காலையும் மறைத்து 10 நரம்புகள் உண்டாகி விரல்கள் அசைகின்றன.

49.

அடவிக்கல்களுக்கு மார்பு, தொண்டை இரண்டும் அமர்த்தும். அமர்த்தி, பின் கால்விரல்களின் மேலும், ஒரு வயிறாகி நாக்கிற்கு துள்ளி வாதமாயாறியாமல் கிடந்தால் தொப்புளின் கீழ் நோக்கிப் பிடித்தால் பேதி போகும். நாக்கு உள்ளிறங்கும். போதமுண்டாகும். மேல் போட்டுப் பிடித்தால் பேதி நிற்கும். அதன்பின் எட்டென்பினுடைய மூன்றாவது பொய்கையில் குத்தினால் காரிரல் சுரக்கும். கோத்தல் கொடுத்தல் குளிர் சுரமுண்டாகும்.

50.

நாலாவது என்பின் பொய்கையில் குருத்தில் குத்தினால் எலும்பின் குத்தும் வேதனையும் உண்டாகி, சில சமயத்தில் பல் நெறுநெறுவெனக் கடிக்கும். வாய் பூண்டு கொள்ளும். ஐந்தாவது என்பின் பொய்கைக் குருத்தில் குத்தினால் தொண்டைக் குழியில் குத்தும் வேதனையும் கபமும் உண்டாகும்; கால் அசைக்க முடியாது. 6 ஆவது பொய்கைக் குருத்தில் குத்தினால் வலக்கால் அசையாது, வாந்தி சமயத்தில் கொட்டாவி போகும்; நெடுமூச்சுண்டாகும்; வலப்புற மூக்கில் நீர் (டு) ஒளிக்கும்.

51.

ஏழாவது பொய்கைக் குருத்தில் குத்தினால் அபானம் திறந்து பேதி போகும்; சுவாசம் கீழ் வாங்கும்; ஓர்மை யில்லாமல் துடிக்கும்; மூக்கைச் சுளிக்கும்; கண் மூடும்; 18 ஆம் நாள் மரிக்கும். 8 ஆவது பொய்கையில் குத்தினால் கை துடித்துக் கை விளங்காதிருக்கும்; நாக்கு சுருங்கும்; தொண்ணி நரம்புகள் துடிக்கும்; கைகால் வெட்டும்; விக்கல் வரும்; வேர்வை யுண்டாகும்; அழுதில் மரிக்கும். செய்யாதே பாவம்.

52

கை மடக்கிற நரம்பு நடுப் பொய்கையில் குத்தோ, தல்லோ கொண்டால் கை விளங்காது. கை குத்தித் துடிக்கும். கொத்துசதையும் நரம்பு வெட்டும் இழு காய்ச்சலும் குளிரும் உண்டாகும். இதற்கு நிதானம் கண்டு இளக்கவும்.

53.

கைச் சிப்பெலும்பிலாகுந்து கீண்டு விரற்கிடை கையேற்றிக் குத்தினால் கைவழ்ந்து விழுந்து மண்ணைக் கடிக்கும்; அலறும் பைத்தியம் பேசும். இதற்குக் கை மட்டிற்குள்ளும் மேலும் பொய்கைச் சுழியிலும் பெருவிரலின் கவணியிலும் மாத்திரை கண்டு தடவிப் பிழக்கத் தீரும்.

54

கைக் குழியானுடைய பூட்டில் சேர்ந்தாரியால் கொண்டால் கை அசந்து இப்பி நடுவிக் கை தாழ்ந்து காரிறலால் ரத்தம் உறைந்து குத்தும் வேதனையும் சரீரத்தில் தரிப்பும் மூகமும் சோணி ஜன்னியுமுண்டாகிக் கள் மந்தன் போல் தோன்றி மரிக்கும்.

55.

என்றால் கை புஜத்தில் வரி என்பதில் 3 ஆவது பொய்கையில் வர்மம் கொண்டால், தலை சுற்றலுண்டாகி வயிறு மந்திக்கும்; சரீரம் குன்றும்; குளிர் சுரம், சுவாச மடைப்பு, தொண்டைக் குழல் வேதனை, கைகால் பலக்கேடு, ரத்தம் கக்கி 18-ல் மரிக்கும். இதே புஜமேல் இது வர்மம் உண்டு.

56.

உந்தியில் குத்தோ இடியோ அடியோ கொண்டால் சரீரம் துடிக்கும். இதில் வர்மம் கொண்டால் தாரை என்பு வளைந்து கூனும்; குரல் அடைக்கும்; நாக்கு தடி துடிக்கும்; கண்டு ஜன்னியுண்டாகும். பொருமி அசைந்து, சுவாசம் கட்டி, மலஜலம் அடைத்து இக்கில் தள்ளிவந்து விந்து பறந்து குந்திரத்தில் திமிர் தோன்றி 28-ல் மரிக்கும்.

57.

காலின் பின் உதிரை அருக்கில் இடம், வலம் இரண்டு பொய்கை புள்ளத்தில் 2 வர்மமுண்டு. இதில் இடியோ, குத்தோ, தல்லோ கொண்டால் அசைந்து நடக்க முடியாமல் சரீரத்தில் குத்தும் வேதனையும் இடுப்பிற்குப் பலக்கேடும் தேளாகயம் விடுகிறது போல இளைத்திப்பும் உண்டாகி இரத்தம் குறைந்து ஜலத்தைக் கட்டிப் பாய்ந்து (பருத்தி) 90-ல் மரிக்கும்.

58.

பின்னே கண்ணறுதிரி என்ற சிப்பென்பில் உள்ளே இதிகாலன் இரு நரம்பிடையில் 2 அழியும் 4 பொய்கையும் 6 பொருவென்னும் 4 சிப்பென்பும் உண்டு. பெருஹலன் நரம்புதான் மேல் பிறையல் வந்து அங்கிருந்து பூவன் இறைகள் போல் 4 ஆயிரமாய்ப் பிரிந்து கபாலத்திலும் ஜென்னி இரண்டிலும் சப்தென்றனுடைய ஸ்தானத்திலும் அடி நாக்கிலும் சுற்றுவது இந்த நரம்புகளுடைய தொடர் என்றறியவும்.

59.

அச்சுப் போல உருவாகிய என் தாளில் பொருத்துகளிலும் ஜெவ்வியிலும் அழிகளிலும் நடு என்பு சேர்ந்தது போல் பின்னான இரு நரம்புகளுண்டாகில் பாதத்தில் 18 வர்மமும் உண்டாகி 72 ஆயிரம் நாடியும் 22 சிப்பியும் அதில் 40 வாறென்னும் 12 உடுக்கையும் 6 பொய்கையும் உண்டாயிற்று.

60.

ஆகிய 10 வாயுவும் பொருந்துகளில் சுவாசப் பெருக்கத் துவாரமும்
ஆதித்திய சூரிய சந்திர மண்டலங்களும் நாடிகளும் மேல்தானங்களும்
சுத்தியும் பஞ்சேந்திரியங்களும் கருபக்கங்களும் தாமோப
தாரோம் தாம்ப சாயுட்சியமும் அறியாத கலையும் கோடியுடைய
பையனாறுகளும் பஞ்ச பூதங்களின் இருப்பிடங்களும் 60
நாழிகைக்கு 21600 சுவாசங்களும் இடை, பிங்கலை, சுழிமுனை
என்ற கெதங்களின் வளர்ச்சியும்;
வாத பித்த சிலேற்பனமாகி அதனுடைய உதாரணம் குருநாடியும்
கிடை எந்திரமும் நட்டென்பதுடைய சுழிபோக 108 வர்மங்களும்;

61.

அந்த கண்டங்களும் 3½ கோடி ரோமங்களில் 4000 வரு ரோமங்களும்
நரம் சுழிகளும் 96 தத்துவாதிகளும் ஆறு ஆதாரமும் 9 துவாரங்களும்
6 கலையும் 4 மடங்கும் 12 மெய்ச்சம் 51 அட்சரங்களும் கூடிய
பாவை போல உண்டாகி தெளிவு வித்தும் தோன்றி மாதை கொண்டாகிப்
பின்னை ரோமாதிகள் உண்டாகின்றன. [இப்படி உண்டாகித் தொப்பு
62. ளின் துவாரத்தின் வழியாய் தாயினுடைய அன்னமயம் சென்று
இசவை வளர்க்கின்ற பின்னை இதுகலை என்பதில் உருண்டு திரும்பித்
தலை நோக்கிக் கொடிகள் தொடர்ந்து இசவினுடைய உச்சியால
நூலம் கும்பம்போல் பையால் தங்கியிருக்கும். அதன் பக்கத்தில் இறைப்
பையின் வலப் பாகத்தில் நான் உதரணதுடைய இருப்பு.

63.

பிற்பாடு, மாதாவின் சர்வாயுட் இதம் பூரண வேதனை யுண்டாகி
உதாரணத்தின் பலத்தால் அசைந்து சிசுவினுடைய இருப்பிடம்
படி தளர்ந்து பூமியால் பிரசவிக்கின்ற உருவத்தில் தொடர்கிற
பயனமாகி வளர்ந்து நரம்பும் என்பும் இரத்தம் கலந்து
சரீரம் பருத்துத் தன்னுடைய இளைமால் எட்டுச் சாண் நீளமும்
4 சாண் பருமனும் ஒரு மறைவாதல்களும் உண்டாகின்றன.
மனிதன் தலையால் சிறுங்கொல்லி ருத்திரக் காலம், தொன்ன காலம்,
சுழிக் காலம். . . . இப்படி அந்த காலங்கள் உண்டென்றறிய அம்.
பின்னை உச்சியால் சுழிக் காலமும் அதன்பின் சென்றறு விரலால்
தலையோட்டில் நேர் பொய்கை வலப் பாகம் கும்பேறிக் காலமும்
இடப் பாகம் சிறுங்கொல்லியும் இப்படி அந்த தொடு காலங்களும்
மேல் ஒரு வர்மமும் உண்டு.

64.

துடிக் காலம் கொண்டால் தலைக்குப் போதக் கேடும் உளைவும் சுவாசக் கட்டும் வேதனையும் தலையால் மின் போல் கழலும் கண்ணில் சுரையும் படர்ந்து காணும். இதற்கு உப்பும் வெற்றிலையும் [illegible] இடித்து உச்சியிலிருந்து கழுத்துவரை பூசி காதினுடைய மேல் வரும் பொய்கை நோக்கி இரண்டு பக்கமும் விரல் கொண்டு ஊன்றி உச்சியால் 16 தடவை தடவப் போதம் உண்டாகிவிடும். பின்னர், சீனியும் இக்கியும் கோவை நீரும் வெள்ளைப் பத்தையும் கொம்பரக்கும் கடுகு கோசினியும் வகைக்குக் கழஞ்சு 3 வீதம் மலைதாங்கிச் சாறு நாழி, வெள்ளைப் பருத்திச் சாறு நாழி, உரிஞ்சுப் காயெண்ணெய் நாழி மெழுகு பதம் பரத்துச் செய்க்கவும். 96 நாள் ரோகிக்குச் செய்தால் சுகம் உண்டாகும்.
இத்திய காலம் கொண்டால் கண் மூன்றும் இருக்கிடந்து நீரையும் காலில் இருக்கும் கண்ணில் காயமும் புலப்படும். தலையால் உயிட்டு வேதனையும் புத்தி மயக்கமும் உண்டாகும். இதற்குப் புறம் கழுத்தில் பெண் விழியால் விரல் ஊன்றிப் பரத்து வட்டம் இடுவதும் தடவச் சுகம் உண்டாகும். இதற்கு நாழிகை இருபது.

65.

இதற்கு வயதில் இருப்பு, அதாவெளி, நண்பொ, கண்டங் கத்தரி. வகைக்குச் சாறு உழக்கு வீதம் சேர்த்துச் சீனியும் இத்தியைக் கிழங்கும் கழஞ்சு சேர்த்து எண்ணெயால் காய்ச்சி மெழுகு பதம் பரத்துச் செய்கவும்; சுகம் உண்டாகும். கொம்பேறிக் காலம் கொண்டால் மூக்குச் சளிப்பும் தண்ணியும் அலறலும் நெற்றில் வேர்வையும் தலைக்கு விரயலும் இரைப்பும் காதினுடைய குழியால் துரப்பும் உண்டாகும். இதற்கு நெல்லாத்தாளியைத்தும் பிழிந்து பருக்க அரைத்துத் தலையால் பொட்டுச் சென்னி வட்டம் செய்த்துச் சுக்குத் தூள் காதில் ஊதத் தீரும்.

66.

இளகியும் இதற்கு நாழிகை 19. இது கழிந்து 3½ நாழிகைக்குப் பின்தான் இளக்க வேண்டும். வர்மம் இளகியதும் விப் பிரகாசமே ஆகும். மூக்கினுடைய பாலமும் கண்களின் இமையும் இதுபோன்ற பொருத்துகளாகும். அதில் மேல்பொருத்தில்தான் திலர்த காலம் என்னும் சுழிமுனை ஸ்தானம். அதில் முறிந்து இருந்து கொட்டுறு வாய் பிளந்து கண்ணடைத்துத் தண்ணியுண்டாகும். வாயால் நுரை பாயும். சென்னி நரம்புகள் துடிக்கும். புறந்தலையால் இடு பரத்துக்

கபமும் உண்டாகும். வொளி தாழ்த்திருக்கும் கருத்து விறைக்கும்.
நிச்சயம் 3¾ நாழிகைக்குள் மரிக்கும்.

67.

நட்சத்திரக் காலம்:
கண்ணின் கடைப்பாகம் குழியாகும். அது கொண்டால் மிச்சு உண்டாகி உறக்கம் போல் கிடக்கும். கண்ணுமுண்டு செவி கிறுத்தலும் தலைக்குப் போதக் கேடும் கருந்தில் நீரம்புத் துடிப்பும் உண்டாகும். இதற்கு நாழிகை 27 கடந்து தடவி விலக்கவும்.

தடவு முறை:
நாடியை ஏந்தில் பிடித்து புறம் கழுத்தில் பெருவிரல் ஊன்றிப் பிடித்துச் சென்னி கிருமுகம் கிப்படியே செய்து, கீழ் நாடியைக் கீழ்நோக்கித் தடவித் தீரும். அதிலும் தீராவிட்டால் தொண்டையால் கொக்கிக்கு அறுவிரல் உள்ளே வலக்கைப் பெரு விரல் கொண்டு ஊன்றவும். ஊன்றிய பின் அகலில் அறுவால் விரல் ஊன்ற அமிழ்த்தவும்; நிச்சயம் கொளும்.

68.

பிள்ளை கிடந்து வர்மத்திற்குக் கருத்தில் நோ நீரம்பு அசைவு உண்டாகும். அதற்குச் சூரியோர்த் தொட்டி, சுக்கு, மலைதாங்கி, சிறுநாக்கூத்தாழி, காட்டு நாரத்து, கிலேசுத்துழி, கூவளம்வேர், கண்டங்கத்தரி, மேனி வகைக்குக் கழஞ்சு 3 வீதம் சேர்த்து முத்தாழிலம் வற்ற வைத்து 3 நாள் 6 நேரம் கொடுக்கவும்.

69.

சென்னி காலம் கொண்டதானால் அடிபக்கம் தாழ்ந்து திமிர்ந்து விழும்; அலறும்; நெக்கில் நீர் வடியும்; வாய் மூட்டி உணர்ச்சியற்று கெட்டுக் கிடக்கும். இதை விலக்குவதற்குத் தலையை ஏந்திப் பிடித்துக் கழுத்தை அசைத்துக் காதுப் பொய்கையால் விரல் ஊன்றி விலக்கவும் விளகும். உபதேசப்படி பொய்கை பார்த்து பிடிக்கவும். நெற்றியில் தடவி உச்சியில் அமர்த்தவும். பாதப்பின் அடுக்கு பொய்கையில் ஊன்றிப் பிடிக்கவும் என்னில் பெருவிரல் அடக்கவும் விரலினுடைய நிதானம் நிச்சயம் கண்டு உதக்கொடியின் பிடிக்கவும்

70.

செவிக்குத்திக் காலம் என்பது காதின் கீழ்த் தானே சுழியுள்ள பொய்கையிலாமே. அதிலிருந்து 1½ விரலுக்குமேலே அவரது என்ற

வர்மமாகும். அல்லயுடைய கடுவளை என்பு வந்த பொய்கை யில் சுழி 1/2 விரல் ஆழமும் தொண்டை திறக்க அவஸ்தை யும் அறியலாம்.

71.

பின்னை காதினுடைய அருகில் தலையோடென்பும், நெற்றி யும் வந்து சேரும் பொருத்தாகும். அதில் ஒரு மந்தமாக பதிய அடு குழியும் சுழியில் இருக்கின்றது. அதனருகில் 1/2 விரல் 4 அடங்கல்கள் உண்டு. அதுகளின் உாக்கத்தால் கண் வெளியால் தள்ளினால் பொய்கைக் கோலம் கிரண்டு யுமம் விரல் கொண்டு மேல் நோக்கி அமுத்திக் கண் உள்ளே போகும். கைபெட்டுக் கொண்டு நெருக்கு வரியால் உள்ளூறவும்; கண்ணெய்ப்புல் தீரியாகும்.

முற்றும்

—

வர்மத் திறவுகோல்

(1) அண்ட சராசரம் படைத்தாய் போற்றி
ஆனந்த பராபரத்தின் அருளே போற்றி
கொண்டாக்குள் அமைந்துநின்ற குகனே போற்றி
குறுமுனிகட் கதைதனையும் குறிப்பாய் போற்றி
கண்டகண்ட நூல் பார்த்து மயங்க வேண்டாம்
காதலியைக் கருத்தில் வைத்துக் கொண்டு
பூரணமாம் விளங்கி நூலுக் குள்ளே
பூட்டி வைத்தேன் வர்மத்தின் புதுமை யெல்லாம்.

(2) காதலியாள் கேட்டிருந்தாள் ஐம்பதுக் குள்ளே
கைகண்ட மருந்துவகை கருத்தாய்ச் சொல்வேன்
தாரணியாள் ஈழைப்பதற்குத் திறவு கோலைச்
சாற்றினேன் பதினெட்டில் அடக்க மாக
ஆரணத்தின் உட்பொருளாய் அடவாய் நின்ற
ஆதித்தன் அருள்தான் கிட்டும் காப்பு.

(3) காப்பதற்குப் பொறிபட்டு மயங்கி வீழக்
கருத்துடனே பார்ப்பதற்குக் குறிநா லுண்டு
ஏற்பதுவே கண்வட்டம் பாய்ந்து சுக்கிலம்
பரந்திருக்கும் நிர்மலங்கள் அபானந் தானும்
ஏற்பதுவே கக்குறிகள் நாலுங் கண்டால்
என்மகனே கிழக்கதிலே எட்டி பாதே
சாவதற்கும் ஈழைப்பதற்கும் குறிநா லுண்டு
(சித்தியமாய்) நேரதிலே சரியாய்ப் பாரு.

(4) பாலப்பா நாற்குறியும் சரியாய்க் கண்டால்
இப்பா ஈழைப்பதற்கு ஐயம் வேண்டாம்
திடமாதாய்க் கேளாதும் மனதில் வைத்து
சூரப்பா அறைவிட்டால் மாறுந் தெளிந்து
தன்அதனை கிடக்காமல் எடுத்தி இத்தி
கேளப்பா கேம்பின்மேல் காலது நர்த்தை
பெட்டுக் கொடுத்துப்பாடு. கீழ்நாடி யையால் ஏந்தி, ஏந்திய பெட்டை
வளைத்துக் கொண்டால் ஏங்கிய சுவாசமது நேரே போமே.

(5) கைத்துண வலமார்பு தோள் உடனிக் கொண்டு இடப்புறமல்லில் கோர்க் கொள்ளு. தாத்துடன் இடமார்பும் அதுபோலப்பா, தப்பாமல் கிறையொன்று கிறக்கிக் கொள்ளு. அத்தனையும் கிடுமென்று வளையம் செய்வாய், அப்பனே தேசேதான் உடவுமென்றே.

(6) முன்னதை தேனை முறைதா னப்பா
மன்மன்றும் கத்தரிக்கோல் மாறு லாக
தாண்டோர்கள் கைமுறையைக் காண வேறும்
தொண்டாளர் கைமுறையைக் காண்ணைது
தொண்டோர்கள் அளவு தப்பி நடக்க வொண்ணாம்.

(7) அது கடந்தால் கீழ்நோக்கு விரலொன்றுக்குள் ஊன்றடா, அன்றைக்கு விரல் நாலுக்குள்ளே, வன்மையுடன் பெருவிரலை ஊன்றிப் பார்த்துப் பரபரத்துக் கண்விழிப்பான் பார்த்துக் கொள்ளு. திண்மையுடன் வலக்கையைத் தூக்கடா, புறங்கழுத்தில் புறத்தே குன்றல் காணாவென்றால் பாம்பு விரல் பற்றியே கிடுபுறத்தும் ஏற்றிக் (தூ?) கொடுக்கே.

(8) தூக்கையிலே எழுந்திருப்பான் (துயர மின்றித்)
தூரிதமெல்லாம் தீர்வாங்கம் கிருதா னப்பா
தூக்கையிலே சுக்கிடுந்து தாமே அன்னம்
அருந்துதலை கொடுத்துவிடு அமிழ்து மாகும்
பார்க்கையிலே கடைவாயால் புறத்தே மேனில்
பாலகனை விரல்வைத்து ஏத்திக் கொள்ளு
நோக்குமெனே ஏற்றிடுக நிட்ப மாக
நால்பார்த்துக் கைமுறையை அறிந்து கொள்ளே.

(9) கொள்வதற்கு வர்மத்தால் தன்னை வெட்டுக்
கொண்டிருந்தால் பெருவிரல் கிடைத்த தன்னில்
விள்ளுவேன் ஓர்கதை தன்னை மெள்ள
வெட்டியே விடுத்துப்போய் தன்னை போகும்
கள்ளமிலா வர்மத்தின் மயக்கம் தீரும்
ஏகண்ட கோலங்கள் மொழிதா னய்யா
உள்ளபடி எக்குழியால் ஓர்விழி தான்
உத்தமனை உள்ளுறத் தூக்கு வாயே.

(10) வாய்மொழிதான் பகுதியின்றிச் சொல்லி வைத்தேன்.
காய் பழுத்த கனிபோலக் கரம் ஏன்றிக் கைகட்டிக்
குருவையே தலத்தைக் கண்டால்,
நாய் போல அலைவதென்ன இவன் போலவே
நல்லனியே தமக்கென்று ஏ.ன்றன் காணோர்.

(11) நன்றுகக் காணவென்றால் இவன் போலவே
நலமாகக் கொடுமடா துவாரம் சென்று
குன்றதே எதுவுமே சொல்ல வேண்டாம்
குருமொழியால் குருநாதக் காட்ட வேண்டும்
மன்றது மான்போலே மறுகு போர்க்கு
வாய்க்காது மறையுண்டோ வையகத்தில்
தன்பெருமை கொள்ளாதே தவறி டாதே
சத்தியத்தை மறவாதே தூயவாய் நில்லே

(12) நில்லென்று சொல்லிவைத்தேன் நிலத்தி லோர்க்கு
நிலை தெரிந்து மாத்திரையால் மீறி. மெய்க்கால்
வல்லவனை வர்மமது கிளைகி டாது
மறுமையங்கிரி கொண்டுவந்து காறும் காறும்
அல்லல்ல ஆதாரி மறைந்தும் எனயும்
அமைத்துவைத்தேன் அறிவுள்ளோர் அறிந்து கொள்வீர்
தொல்லையில்லா வெளிதன்னைப் பிழிந்து சாறு
அமைக்காகப் பாதமதில் உச்சி மட்டாய்

(13) . . . . தூணிட்டுத் தேய்த்துக் கொண்டு
வாமாகப் பெண்குழியால் விரலால் ஊன்றி
உத்தியாலோர் அறுபதுத் தட்டியிடு,
. . . . இருக்கதிலும் நடவாச் செய்யே.
வாட்டுறை உள்ளோர்க்கு இது மெய்யே.
இன்னுமொரு தலமொன்று விளம்பக் கேளு.

(14) விளம்புவேன் ஆதாரின் காலம் என்று
வீண்போன சீவன்வரும் மேன்மை யாக
தள்ளாமலா அடக்கமென்று கருத்தாய்க் கேளு
காதில்மன் குருந்தின்கீழ் அறைகிறையால்
வழுக்கமுடன் நெய்போலக் குழியும் உண்டாம்
வளையான அணிவிரலால் ஊன்றித் தாக்கி
இளகாக மயக்கம் வாட்டுத் தீவ துண்டாம்
விள்ளாதே எவருக்கும் சொல்ல வேண்டாம்.

(15) பொய்யென்று எண்ணாதே மயங்கொள்ளாதே
பொய்யொன்றும் சொல்லாதே பொருந்தச் சொல்லு
ஆச்சையா அடங்கல்முறை அடக்கிச் சொன்னேன்
ஆதாரம் அது சொருகு அறிந்து கொண்டாய்
மூச்சப்பா விடுமென்னே சீவன் வந்து
முறிந்துதவம் எழுந்திருக்கும் முற்றும் சொன்னேன்
ஆச்சப்பா இருக்குமென்னே அகத்தியம் கண்டாய்
வாங்கிவிடு நில்லாதே மாண்டு போகும்.

(16) போகுமென்னே நெடுவழியே நோக்கிக் கொள்வாய்
கூட்டமெல்லாம் இறந்துவைத்தேன் புதுமை யாக
ஆகுமிந்தப் புத்தியுனக் கிருந்த தாலே
அஞ்சாதே அசையாதே அருந்துப் பாரு
ஆருமென்னே சி.சுவாமனைத் தியானம் செய்து
என்றுமே தந்தமென எழுந்து போவாய்.

பொன்னொளி திறவுகோல்

மயக்க மொன்று வந்ததுதான் மானிடர்க்கு
மகத்தான தொண்டாக்கின் கிடைந்து வாழி
உருக்கெறி உள்தாரை வழியே ஏறி
ஓம் சிரச் சுழிமுனையால் அழுந்தித் தொன்று
தியக்கமென்று வந்ததொடு கிசைந்த தானே
சீருமந்தத் திருமோகம் தீண்டும் போது
மறிக்க வந்த நீதி அறுவே வானில் மேகம்
மறைந்தாற்போல் மனம்பதறி மயங்கு வாறே. (1)

பந்தபட்சி நிலை தொடர்ந்த பழியி னைப்பா
பகைநில உணர்ணியே கடந்து தீப்பால்
கந்தமயூரயோரத்தொட் டிதுனியப்பான்
தட்டாத கானவம் வழியோரத்தில்
மிருந்தாமல் வெள்ளம் தாந்து தாள்பால்
விஷவிரலால் அந்துயிர் விளக்க மாகும்
அந்தாம னைமுந்திப்பான் மௌன மாக
அனைத்துபடி பேசுவாக்கும் அடக்கம் தேனோ. (2)

அடக்கமாம் காதமா நிகரத் தின்கீழ்
அழுமணியும் சிதம்பரத்தின் மேற்கு மேவாய்
அடங்கிநின்ற சிமர்தநிலை குவிந்தி டாது
வழி மறிக்கும் சூரியல்விரல் பதித்தா யானால்
குடங்கிநின்ற தத்துவங்கள் குழுங்கி டாது
குரலினிதாய்ப் பெருவிடும் தீர்க்காலா யாகக்
கிடைக்கநின்ற மிரட்டியிதன் பயனைக் கேட்டால்
கிண் மணியே சொல்லாதே கருத்தில் வையே (3)

சூதங்கள் குழையாடுங்க சூழ்ந்த ல்தானம்
புகழ்பெரிய நாதாக்கள் அடக்க மானால்
கிரும்பகக் கலை திறந்து சூழ்ந்த ல்தானம்
கருவான பெயர் சூது சூழ்ந்த பொய்கை
மானமாய் ஐம் பேர்கள் விழித்து நைங்கே
மாறியிடு கலைதனினில் கீழா (குங்கும)
அறிவியாம் ரீங்கார நாதம் உண்டு
குயிலாம் எடுத்தழுக்கும் துடனி மேலாம் (4)

மேலான நிங்கார சுத்தச் சோதி
மேந்தனொடு உடலதில் அமைந்தும் பாரு
பொய்யான மலஜலங்கள் அடைய டாது
மலம்போகும் மாத்திரையால் ஏற்றி பேசும்
கொங்காத பரீட்சையது அதற்கு ஒன்று
கருவாக விரல் ஊன்றி அமைந்தும் பாரு
மெய்யாக விவரத்தை விடாமல் வாங்கும்
விலகாத பரீட்சையென் றுரைத்த செய்யே. (5)

எடுத்தோர்க்குக் கெட்டாத மலரின் மின்னல்
கிளர்ந்திருக்கும் கிளையான மீடத் துன்னோ
மறைத்தோர்க்குக் கெட்டாத தலைமன் றுன்று
விதை உறைந்து தட்டிவிட்டால் ஞானமாகும்
அடுத்தோர்க்குக் கெட்டாத விவரத் தத்வ
அறிந்திருந்து மின்னொளி மெய்ச்சி யாகத்
தொடுத்து மின் மின்தோன்றும் சுவரத் துன்னோ
சூழ்ந்திருக்கும் ஜீவகலை உள்ளதாமே. (6)

உள்ளாகும் கிந்தலத்தில் விளைவா னிதோ
உற்றவர்கள் பலபேர்கள் பேச மாட்டார்
தேனை அதன் வழியே செலுத்தி நிற்கும்
ஜீவகலை தனைப்பட்டு மனம லாவார்
பாதகமே அளித்தன் றொன்னி டாதே
பணிசெய்யும் காலபலம் புகழ்ந்து கொள்வான்
என்னா லெழுத்திலக நினில் அரன்ம
ஏகையார் உடலவிட்டுப் பிரிகின் றனே. (7)

பிரியாத உடலிலும் மருவி நின்றல்
பிடிமான் டலத்தானதில் தார்பு தன்னில்
சரியாமல் சரிந்து நிற்கும் அழியாச் செட்டு
தடமாய்போல் கோடையும்பு பின்னும் டம்பா
தெரியாமல் மின்னிவிட்டால் ஞானமாகும்
சீராக விதித்துவிட்டால் மீளும் கொள்வார்
பொறியாகத் தட்டிவிட்ட தட்டு லார்ந்து
புவிதன்னில் நடையாகிப் போக லாகும். (8)

போகாத பொருத்து ஜென்ம அதனை தொட்டுப்
பெருகிநின்ற நடுவதிலே ஒளியொன் றுண்டு
ஆகாத தன்மையென்றால் அணைத்துப் பாடு
அறியலாம் பின்னோக்கி நடையும் கோலம்
ஆகாத நரம்பொடொட்டு ~~[illegible]~~
சுழுத்திப்பி அதுபோல் சுன்னையும் பாரும்
வேகாத ஒளியறிந்து பணிந்து செய்தால்
கிடர்வங் தனுகாதென் றியம்பினேனே. (9)

அருவுருக்கும் (உரு) எட்டாத தலமொன் றில்லை
ஈடுவெப் போதுமது நிலெ சொன்னேம்
இமைந்து வீணைபோல் கேட்கும் சப்தம்
திசைக்கின்றி பஞ்சகோணம் அமைத்த பீடம்
ஒரு விருந்து எலிமகிழ்ந்து இருக்கும் பீடம்
குன்றுதன்னில் சக்கரம்போல் ஆறும் பீடம்
தருவான பீடமது கமல பீடம்
கண்டுணர்ந்த பெரியோர்க்கு ஞான பீடம். (10)

இயம்பனேம் மயக்கப்பாலம் வழியே ஏறி
ஏகிலே காந்தி புரத்தில் காணும்
சியம் பெறவே அறுமொழிகள் சுற்றி நிற்கும்
சுழிவர்ம வழி அதுதான் அல்லா தில்லை
வயம் பெறவே பரிட்டுசெய நினைத்திர் பாதே
. . . .
கிப்பாரிவுனோர் பின்வதற் கொருவர் காணும்
. . . . (11)

உள்கொண்டு வினைவருத்தும் அரசர் நம்மை
உறுப்பொடை வெறுத்திருக்கச் செய்வா யாகில்
வெள்ளமொன்று மற்றுவற்ற ஊற்றுமொன்று
நிர்வையுண்டு நரம்புண்டு விளிம்போ ரத்தில்
பள்ளமொன்று மேற்கண்டு மாமலை ஊன்றி
பதிந்துநோக்கல் கண்விழித்துப் பார்த்திராது
கிள்ளமொன்று நடுவதிலே முன்னும் பின்னும் (ஏன்)
கண்மணியே சொல்லாதே கனவில் வையே. (12)

அசைவற்று வளமெய்த்த மெய்ச்சி துள்ளே
அறிவயர்ந்து தூங்குகின்றார் தவத்தி துள்ளில்
விசையுற்று அழையாழகள் விசையற் றலோ
ஓர்விழத்தா மறைதனையே அழைத்துத் தாக்கு
நயமற்று வாதியால் விசைதன் னாடி
நினைவற்ற அமர்தகல திக்கல் கொண்டு
மயமற்று நின்றதொடு கம்பத்தின் மேல்
. . . . (13)

வீற்றிருந்து அறிவார்ந்து மயக்க மற்று
. . . . போறலோ சொல்லக் கேளிர்

. . . .
. வழுத்துறையால் பார்த்தாலும் கிளகி டாது
தெக்கமற்று குதிதந்தச் சிவத்தில் நானும்
நடுங்கதிரோன் மதியொடுங்கி நின்ற ஸ்தானம்
ஏக்கமற்றுத் தத்துவங்கள் உற்ற ஸ்தானம்
ஊ.ராலும் ஜீராலும் ஒடுங்கும் ஸ்தானம் (14)

சியக்கமற்ற அமர்தபுகழ் கினிய ஸ்தானம்
சூட்சாதி சூட்சமென்ற சுடரின் ஸ்தானம்
ஸ்தானமென்ற ஸ்தானமதில் பதேத்தி ஹத்து
ஸ்தானமதில் தான்பதியச் சாற்றக் கேளு
பானமென்ற பெருவிசையால் பதித்துத் தாக்கு
. . . .
காணமென்ற மன்னிதழ்த்தான் உள்ளில் தாக்கு
கொள்ஹித்து எழுந்திருந்து மண்போல் தாக்கும் (15)

கலைதிறந்து பதினையும் கெட்டுன் மேலே
கனிநிறைந்த பூரணமே ஆனம் உச்சி
ஸ்தானமிதும் தூரசமங்கள் ஒடுங்கும் பொய்யை
சக்தி சிவன் மடங்குகின்ற . . . .
குழ அதிலே ஒடுங்கும்போல் பார்ப்ப தற்கு
கூடாத ஸ்தலமென் றுண்டு நிலை. .
புகழ்ந்துபெரு விசாலமே பதித்துத் தாக்கு
நிலைவரும் அமர்துறைக்கும் ஞான மென்றல் (16)

சொன்னபடி புளியூறக் கொதிக்கக் கொள்ளே
தொடர்ந்துபஞ்ச பட்சத்தில் தாக்க மாகும்
இன்னபடி என்றுரைத்தால் எவரும் தாய்வார்
இயனொத்த பரிட்சைதனில் தொடர்ந்து நிற்கும்
உன்னுதடி உளனொண்டாம் பரிசுத் தின்மேல்
ஊன்றிவிட்டால் நோயாது கிடைப்புண் டாகும்
மண்ணுதடி நேராக வளர்ந்து நிற்கும்
மயக்கம் வரும் சுபுத்தனிலே ஆய்ந்து பாரே. (17)

ஆய்ந்தநாள் புறம்தரித்து விரலால் ரத்த
அறியலாம் விண்ணுடை அம்ச ஐக்கு
தந்துவரு மருளாலும் தரணி வாட்டு
காலினைக் கீழுதுபோல் மயக்க மாகும்
சாய்ந்துநின்ற நிலைகேள்த்தந்து மயக்க மாகும்
தள்ளாடிக் கொழியதுவும் மயக்க மாகும்
ஆய்ந்துநின்ற மேலாவும் மயக்க மாகும்
வழிதேடும் கீழ்மயக்கம் எடுத்துப் போச்சே. (18)

மற்றும்.